

de moeial

tweewekelijkse tijding van en voor VUB-studenten

BROKKEN

De laatste tijd manifesteert zich op deze unief een toenemende agressiviteit. Vechtpartijtjes omwille van verschillende belangrijke redenen (A staat B in de weg, B staat A in de weg, A staat het lief van B in de weg, B is met het lief van A weg, etc....) worden legio. O.a. in het KK, eens het bastion van de vreedzame meningsverschillen! De laatste stoot in dit proces was het insmjilten van de ruiten die het KK dierenruimte-koel-allures bezorgde op 12-2. Maar Ludo Reuter, cultuur's nieuwste baas, moet zich geen zorgen maken. Scherven brengen immers geluk. Zo maakt rektor Locouffer tegenwoordig brokken als Editschrijver van het VUB magazine. Als we minder geld krijgen, zegt de man, moeten we het maar met onze verbeelding doen. Ludo moet dus geen nieuwe ruiten zetten, hij moet ze zich inbeelden. En als het een beetje tocht voor de klanten moeten die zich maar inbeelden dat wind ook kunst is (of was het omgekeerd).

Frans.

STUDENTEN GEKLOOT TE B.

Het mag u zeer waarschijnlijk de laatste tijd niet opgevallen zijn maar deze universiteit is de gelukkige draagmoeder van een studentenbeweging. Pardon, beweginkje. U kent ze wel, die klubjes die elkaar op verschillende wijzen de hel toewensen om de hemel alleen te bezitten. De een heeft al wat meer te vertellen dan de ander, maar ze hebben allemaal wel iets te vertellen. Op een blauwe middag moet je in het restaurant maar eens op zoek gaan naar de vierkante meter zonder pamflet of kleverig vertegenwoordiger van deze of gene vereniging of kommittee. De kans dat je hem vindt is recht evenredig met die kans dat de soepmadam u een vriendelijk woord bedeeft. Toch heel veel succes gewenst!

Nochtans lijkt er hier en daar wat de klad in te komen. De pamfletjes worden schaarser, minder frekwent. De kleverige vertegenwoordigers beginnen de makkelijke slachtoffers onder u te herkennen en laten de anderen links liggen, bij wijze van spreken. Of straffer nog, er zijn vertegenwoordigers die standjes opzetten met folders, badges, folders, boekjes (in folder vorm), stickers en last but not least folders (in boekvorm), doch hierna deze standjes geheel alleen laten onder het loonse oog van de voorbijtrekkende tegenstanders. Denken zij op deze manier mensen voor hun kar te krijgen?

In vroeger tijden kregen wij op ons geliefd redaktielokaal af en toe ook nog eens een brief van enig beweginkje dat iets wenste te zeggen. Maar dat is er nu ook al niet meer bij. Konklusie: ze zijn eindelijk uitgegeld. Er blijft evenwel een hele boel te lullen, lieve mensen. Daar zijn bijvoorbeeld de regeringsmaatregelen en de regeringsmaatregelen en de regeringsmaatregelen. De regeringsmaatregelen zijn, tot het tegendeel door Coens zelf wetenschappelijk wordt bewezen, de aangewezen manier om de studenten te kloten. En heel lang hebben de studentenbeweginkjes van de VUB zich uitgesloofd om dit aan de studenten van hun instelling duidelijk te maken. Maar die hielden er blijkbaar van om in hun kont geneukt te worden door de voltallige regering in besparingsrazernij, want een grote geuw was hun enige antwoord op het politiek geraas. Dat was ergens wel begrijpelijk als je weet hoe de aktie op een bepaald moment stagneerde omdat de verschillende beweginkjes zich in de hitte van de strijd om ter hardst naar het leven begonnen te staan. Onbegrip alom, want wat was nu belangrijker, de student of de beweging? Ze werden toch wel alle twee zwaar gepakt?! Ik ben blij dat u het met mij eens bent.

In een helder moment ontstond dan het ASKO, waarover meer elders, dat zich de verdienste toemaat onafhankelijk te zijn. Het ASKO injeekte in ieder geval een aantal nieuwe enthousiastelingen in de beweging die het toimgtoe op de ludieke toer hielden. Belangrijk was dat de beweging zichzelf voorbeeld om vooral vanuit de basis

werden zijn ondertussen weeral plat op hun gat gevallen. En ze wachten.

Meanwhile slingeren op de kampus geheimzinnige bruingele affiches rond met de mededeling: *AV DO 12 2 QA.....*

Voorwaar een geheim om te ontsluiten. Misschien leert een kleine rondvraag ons hierover meer. Ik sprak als reporter ter plaatsce een kampusganger aan:

Meneer, ...euh pardon madam, weet u misschien welk geheim er achter deze mededeling schuilgaat?

Waarop zij gevat:

Nee, want ik ben tegen de loge.

Zo kreeg ik nog talloze antwoorden variërend tussen *An Vranckx en Diverse Onderwerpen tussen 12 en 2 in de QA...* en *Olé Olé Olé* iets later op de avond van dezelfde persoon.

Die QA bleek wel juist te zitten, maar de rest.... Uiteindelijk kwam ik er om zes uur 's ochtends achter dat het om niet meer of niet minder ging dan een *Algemene vergadering van het ASKO met het oog op nieuwe akties, op donderdag 12 - 2 in de QA!* Op elders aangebrachte affiches had men het immers over een *ALG VERG.* wat overkoepelend te opereren en die basis ten allen tijde op de hoogte te houden van de recentste ontwikkelingen. Een model dat in Frankrijk heel veel succes boekte. Ook hier lukte dat een keer te met een algemene vergadering van meer dan vierhonderd mensen gevolgd door een massale mobilisatie voor de meteen daaropvolgende nationale betoging einde vorig jaar. Doch Frankrijk is België niet en het ASKO leek in de eerste maand van dit jaar de basis te laten voor wat ze was. Ook wel begrijpbaar bij het in aanschouw nemen van alle onwil en apathie die zij blijkbaar uitstraalde. België was verre van Frankrijk!

Nu wil het ASKO zijn allereerste krachttoer nog eens overdoen, ondertussen zijn echter bijna twee maanden verstreken, de lijdsperiode van een gemiddelde vakantie. Een helbeel mensen die aanvankelijk door het nieuwe geluid begerst voorwaar een heel stuk duidelijker is voor de haastige voorbijganger! Als ik niet zo aan mijn intellektuele capaciteiten zou twijfelen na dit voorval, zou ik het ASKO bewuste desinformatie verwijten. De basis op een dwaalspoor zetten om zelf maar wat aan te kunnen rolzooien. Want dat het op die manier een zoolje wordt staat als een paal boven water.

Na verdere navraag bleek het ASKO eindelijk zijn leven te willen beteren. Geplaagd door opkomende bierbukjes van de inaktiviteit waarin zij een beetje gaan beruften waren bruisen ze ineens weer van aktiviteit. De vraag is voor hoelang en bij wiens gratie. Die van de bekende *basis* misschien? Soit, voor de week waarin u dit normaliter onder ogen krijgt (de week van 16-2) plannen zij een aktiviteit om jaloers op te zijn: *EEN BETOGING*. En wel op woensdag 18-2 vanaf 15 uur aan co

Kruidtuinlaan. Als je dringend je vriend of vriendin uit Leuven of Luik nog eens wil zien is dat de moment om een zinnvolle afspraak te maken, het aangename met het nuttige te combineren, want de betoging is *NATIONAAL*. U moet zich daarbij wel voorstellen dat het ASKO tegen die tijd de techniek van het fatsoenlijk organiseren van een aktiviteit onder de knie zou moeten hebben. In die zin dat ze het geheel de nodige luister en publiciteit geven naar de studenten, de slachtoffers, toe via duidelijke en expliciete informatie. Anders haken die finaaf, wat falikant is voor de predikers van de basisaktiviteit in casu het ASKO. Ik ken er een hele boel die niet liever zouden zien dan een ASKO dat plat op zijn bek gaat. Geef ze de kans niet om zich daarin te verknukelen ASKOers.

Aan de andere kant zou die basis hiermee natuurlijk nogmaals zijn wil te kennen geven om door de voltallige regering in zijn gat geneukt te worden, wat ik mij moeilijk kan voorstellen als verlangen. Ik ken Studenten die 's middags met hun Golf GTI een 80-tal kilometers afleggen om thuis een konvenabel etmaal tot zich te nemen. Maar ik ken er ook die zich 's middags het eten uit de stinkende beuk moeten sparen om op het einde van de week nog een treinticket naar huis te kunnen kopen. En daarbovenop zouden dan nog eens de regeringsmaatregelen komen (de regering vindt er nieuwe uit bij de vleet)! Wij rekenen op de verontwaardiging, het ongenoegen en de solidariteit van de rest van de studenten om deze schandalige sodomiepartij te stoppen nu het misschien nog net kan. Laat van u horen! Afspraak: op 18-2 aan de kruidtuinlaan!

IL CATTIVO

Nationale betoging tegen de regerings maatregelen inzake het universitair onderwijs.

Woensdag 18 februari om 15 uur op de Kruidtuinlaan

Inkom gratis.

Inhoud

- Pag. 1 : Ondanks de misleidende titel, geldt dit artikel ook voor meisjes: Studenten gekloot te B.
  - Pag. 2 : *Ons plaatselijk dik worteltje pakte zijn kleurpotloodjes en tekende een edito, wat vinden jullie daarvan? En dan nog naast een artikel over... de democratisering van het onderwijs!!! Daaronder lijdt de biebaan groeipijnen, waar die van Adrian Mole bij verbleken. Op onderstaande foto mag u ook reeds een blik werpen in het archief.
-
- Pag. 3 : Haal je lul maar uit je broek en doe maar lekker mee: het op en neer van onze Pluk. Bartje ging naar het zelfstudiecentrum en schreef er wat over. Kijk gauw naar deze pagina!
  - Pag. 4 : DE KULTUURKRANT!!!
  - Pag. 5 : Nog meer cultuur, uit in Gent, oh jeezes nee, in Brussel bedoel ik, en de agenda.
  - Pag. 6 : Lees hoe de onderzoeksraad doktertje speelt. Leuk!
  - Pag. 7 : Reklame voor de konkurentie: het VUB-magazine. If you're a foreign student, look quickly at this page! (Your column stands right.). Tenslotte nog wat nieuws van het kruisfront: de KUL privé.
  - Pag. 8 : Een haiku: Open Tribune, Berichtjes, Taxistop, Killifien.

edito

VROEGER

- EDITO'S MOETEN GESCHREVEN WORDEN DOOR BELANGRIJKE PERSONEN OVER ONDERWERPEN WAAR ZE NIETS VAN AFWETEN...

KUNT U MISSCHIEN IETS SCHRIJVEN OVER HUNNY NA DE REIZE?

EDITO'S MOETEN ZO SAAI MOGELIJK ZIJN

DE-TSE VLEG?

NEE, EDITO!

EDITO'S MOETEN KONTESTEREN EN WEERZIN WEKKEN...

LEES GEEN EDITO'S IN 'DE MOEIAL' WIL U NOG AZO WORDEN DR. H. LE COMPTE

EDITO'S MOETEN OP HET ALLER-LAATSTE MOMENT BESCHREVEN WORDEN

GET KOMT ERHAN NA HUNNIE?

SHALLA THERA?

EN PRECIES 4 KOLOM BEDRAGEN

MAK HET IETSJE MEER TIJN?

IN GEEN GEVAL

KORTOM, TOT NU TOE WAREN EDITO'S DE SAARSTE, ONBENUILLIGSTE EN VERVELENDSTE SCHRIJFSELEN TER WERELD.

EN VOEG JE 'T VERJAARDEG KRUISJE FEW DAAR EDITO'S!

NIEF DAT DE REDANTIE GOIT VAN PLAN IS GEWEEST DAAR IETS AAN TE VERANDEREN MAAR NA EEN PAAR HONGER- EN ANDERE STAKINGEN WERD AAN ONDERGETEKENDE OOK EENS 36 cm. O'NIE SPUNINGS MOGELIJKHEDEN VERLEEND VANDAAR DAN OOR...

EDITO'S IN DE MOEIAL

NU

OF WAT MECH ALLEMAAL NIEF DOET OM EEN NEDLOM VOLTE KRIJGEN...

di Poles

DEMOKRATISERING van het ONDERWIJS

Woensdag, 18 februari : nationale betoging voor democratisch onderwijs, met ook werkloosheid en dienstplicht op de affiche.

Ter informatie : een terugblik. De voorlaatste Algemene Vergadering op 14 januari was nogal dan bevolkt. Daar zullen de examens en ook de affiche-afrek-praktijken aan de V. U. B. wel iets mee te maken hebben. Op de AV werd o.a. na enige discussie beslist de Vubiek te bezetten. Dit omdat er dringend nood was aan een werklokaal, vergaderruimte, permanente enz. Bovendien was deze bezetting -die overigens met stilzwijgende toestemming en met sleutel gebeurde- een goede manier om de aandacht te trekken : de volgende dag stond er al een artikel over in De Morgen!

Twee weken later, op 19 januari om precies te zijn, werd een studentendelegatie uitgenodigd bij directeur-generaal Peeters. Dhr. Peeters verklaarde de studenten geen spaken in de wiel te willen steken ("wij vechten tenslotte tegen hetzelfde, alleen doen wij dat op een papier en in jullie op een andere manier"). Maar omdat de Vubiek nodig was voor andere doeleinden (bureau voor een 10-tal versers en daarna ruimte voor zelfstudie), moest er voor ons een nieuw lokaal gevonden worden. De noden waren : ruimte om affiches e.d. te maken, vergaderruimte, centrale ligging, telefoon om vlotte nationale contacten te verzekeren, mogelijkheid tot permanente. Een uurtje later kwam de oplossing : de twee bureaus achter de Vubiek werden toegewezen als werkruimte voor de studentenkantoor. De spandoek "Vubiek bezet - democratisch onderwijs" werd dus weggehaald, maar de activiteitsbereiding gebeurt nog steeds.

Ter herinnering : ASKO - algemeen studentencomitee. Het omvat in de praktijk al wie

mechelpet aan de akties op welke manier dan ook (schrijven, plakken, speechen, hogescholen- en scholenkontak. . .). Er is trouwens te veel werk voor te weinig handen, alle hulp en initiatieven zijn dus nog altijd welkom !

Iets anders nu : Hoe nationaal is de nationale betoging? Al tijdens de kerstvakantie werd er opnieuw vergaderd op nationaal niveau. Dat gebeurde toen 1 keer in Brussel en 1 keer in Leuven. Aanwezig waren afgevaardigden van de studentenkommitees van Mons, Brussel-VUB, Gent-RUG-Hubu, Brussel-ULB, Leuven, Luik, Limburg, en ook vertegenwoordigers van verschillende permanente studentenorrganisaties waaronder FEF (Fédération des étudiants francophones), vertegenwoordigers van diverse scholen enz. Naast discussie over een gemeenschappelijk eisenplatform en een structuur voor een nationale koördinatie werd er gewerkt naar een nationale aktieweek en betoging. Het oorspronkelijke voorstel was een aktieweek van 16 tot 20 februari met een nationale betoging op donderdag. Die week was voor iedereen aanvaardbaar omdat dan de gevraagde examens over het algemeen afgelopen zijn.

Op de volgende nationale koördinatie werd voorgesteld de betoging niet op donderdag maar op woensdag te houden, dit voorstel kwam van de middelbare scholen omdat zo de scholieren gemakkelijker mee kunnen opstappen. Ook werd voorgesteld geen akties te plannen van maandag tot vrijdag, maar van woensdag (11 februari) tot woensdag (18 februari). De uiteindelijke beslissing waar er effectief aktie gevoerd zal worden, ligt bij de respectieve algemene vergaderingen, die zich voor of tegen akties kunnen uitspreken (dat is bij verschenen van deze Moecial aan de VUB een week geleden gebeurd).

Nog eens op een rijtje waarom protest brood- en broodnodig is. De recente regeringsmaatregelen hebben een systematische afbouw van een voor iedereen toegankelijk universitair onderwijs tot gevolg. De dreigende verhoging van de inschrijvingsgelden, de vermindering van de sociale toelagen, de beperking van het aantal studenten (o.a. numerus klausus), belangen ons allemaal aan. Maar er is meer : de zogenaamde rationalisering maar feitelijk afbraak van het hoger onderwijs buiten de universiteit (HOBU), het verschillende sociaal statuut voor universiteiten en hogescholen, de diskriminatie van vreemde studenten en last but not least de blokkering van de werkingstoelagen van de universiteiten mogen zomaar niet klakkeloos aanvaard worden. De nationale betoging is nog ruimer op de affiche staan ook werkloosheid en dienstplicht.

Even terugkomen op de werkingstoelagen en de beperking van het aantal studenten : Een verkapt vorm van numerus klausus in de geneeskunde werd reeds voorgesteld met de afschaffing van het bisrecht in eerste kandidatuur. Maar hoeveel afgestudeerden in de geneeskunde hebben nooit moeten bissen? En komt de beperking er omdat er teveel dokters zijn of om de inkomsten van de bestaande dokters veilig te stellen? En waarom moeten geneeskundige studies wel een garantie op werk bieden en andere studies niet?

Door de vermindering van de werkingstoelagen komt het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit in het gedrang. Minder staatsgeld betekent minder onderzoek op den duur enkel onderzoek dat past in het kraam van het bedrijfsleven.

ED

GROEIPIJNEN

Stoffig, bonkend en bulderend, maar vooral stoffig. Dat is de HSW-biblioteek tegenwoordig. Men verhuist er namelijk. Zoals u al wel weet verhuist de volledige boek- en tijdschriftenkollektie van de exakte en toegepaste wetenschappen biblioteek (WTW-Bieb) binnenkort naar die andere biblioteek-ruimte, de stoffige, onderaan gebouwen B en C. Maar waar zal men de WTW-kollektie neersmiten? Plaats blijkt momenteel niet beschikbaar. Ruimte bijhouden dan maar. De HSW-bieb groeit inderdaad een stukje aan haar B-staart, maar echt niet veel. De bestaande ruimte zal daarom gedeeltelijk heringericht worden, waarbij op een economischere manier met de beschikbare ruimte zal worden omgesprongen. Bepaalde seminariezalen en personeelsruimten veranderen van plaats en/of vorm. De tijdschriftenkollektie van de verschillende fakulteiten zal gegroepeerd worden en er zal zelfs een speciale leesruimte voor voorzien worden. Andere vernieuwingen waar u mag op hopen, maar die niet meteen met een betere verdeling van de ruimte te maken hebben, is natuurlijk een verhoging van het aantal terminals waarmee de katalogus kan raadplegen. WTW en HSW zullen er dan samen 9 hebben. Misschien komt er ook een kopierapparaat bij. Maar helaas zal u op die dingen nog tot oktober 1987 moeten wachten, intussen blijven we nog maar wat uurtjes in het tijtje staan, op jacht naar een terminal of kopie-tel. De vergrootte minikompijeter is reeds aktief in de bieb, de heren biebehoofden vonden het echter nog niet nodig de studenten van deze lukse te laten gebruik maken door hen al wat extra terminal-aansluitingen te gunnen. In oktober zouden die immers, met de grote verhuisbezigheden, opnieuw ergens anders moeten geïnstalleerd worden, en die moeite acht men toch echt te groot.

Het gebeurde eigenlijk in de mooie zomer van 1984. Bij een medewerker van de VUB-biblioteek rinkelde de telefoon. Of men op de VUB misschien interesse had in een unieke kollektie 'officiële' bescheiden van konstitutionele vergaderingen van diverse Europese landen, de Verenigde Staten en Canada, ingebonden en wel, vanaf het ontstaan van deze instellingen tot de jaren zestig en volledig gratis? Ja uiteraard. Zou gave gods zou vast niemand aan zich voorbij laten gaan. Maar hoe groot was die kollektie, en hoe waardevol? Vast stond wel dat de biblioteek van het Belgische parlement ervan af wilde. Toch kan de vraag worden gesteld waarom het parlement er de voorkeur aan gaf deze unieke kollektie aan de VUB te schenken, terwijl die misschien een geschikter plaatsje in de Koninklijke Biblioteek had gevonden. Wie op het parlement draagt de VUB zo nauw aan het hart? Of was deze kollektie achteraf bekeken dan toch niet zo waardevol als men ons wel te vermoeden gaf? Navraag bij befaamde VUB-profs uit de Rechten leerde evenwel dat het inderdaad om een waardevolle kollektie ging. Ook de Letteren en Wijsbegeerte vonden het interessant.

De VUB kreeg het hele zootje dus gratis, maar moest het wel zelf komen ophalen. Een verhuisfirma met grote vrachtwagen is gauw gevonden. Maar waar moest deze enorme kollektie uiteindelijk worden ondergebracht? In de biblioteek of in haar magazijn? Was hoegenaamd geen plaats. Daar stond men dan met een volledige kollektie parlementaire documenten uit de VS, Canada, Groot-Britanië, Finland, Zweden, Noorwegen, Griekenland, Zwitserland en Italië. De VUB had evenwel heel recent een grote ruimte aangekocht, een oude zeepziederij, op de Waversesteenweg, nummer 1043 meerbepaald. Ooit deden voorstellen de ronde om deze ruimte (stevig en met goederenlift) in te richten als een al zo lang gewenste archiefruimte. Men heeft er uiteindelijk studentenkoten van gemaakt, dat weet u na zoveel Moecials maar al te best. Een belgisch kompromis kom toch niet uitlijven. Een stukje van de toen nog leegstaande ruimte (we spreken ondertussen over september 1984) zou kunnen gebruikt worden als provisorie opslagruimte van de intussen beruchte nieuwste bibliotheek aanwinst. En zo verzeeide een waarlijk unieke kollektie buitenlandse staatsbladen in een zeepfabriek, en dus niet, wat veel logischer zou klinken, in de enorme archieven van de Koninklijke Biblioteek.

De kollektie blijft daarom voorlopig in de zeepfabriek wegwijnen. Slechts het deeltje over Groot-Britanië zou gekatalogeerd staan, alle andere documenten blijven ongekend voor het VUBIS-bestand. Als we het goed begrijpen is het enkel wachten tot er ergens een archiefruimte op de kop kan worden getikt. Op de kampus zelf hoeft men deze niet te zoeken. Het eventueel ombouwen van een parkeerterrein onder één van de gebouwen zou voor conflicten zorgen met de gemeente waar de VUB woont. Je moet nu eenmaal zoveel parkeerplaatsen voorzien per zoveel bezoekers. Een gebouwtje bijplanten op het Oepenplan behoort misschien wel tot de mogelijkheden. Of kan er een oplossing gevonden worden binnen de zich nu aan de VUB manifeste recycle-geest? Heeft de VUB nog ergens een restaureerbare ruïne op de Waverse of de Triomfplan? Voorlopig niet. Maar heel binnenkort zou het VUB-gebouwenpatrimonium wel eens een heel Arsenal groter kunnen worden. De Raad van Beheer beslist over die aankoop wellicht in de nabije toekomst. Een deel van deze ruimte zou dan eventueel tot archief kunnen omgebouwd worden. Tenminste, dat hopen de papereuze museum beheerders. Elders in deze Moecial las of leest u dat die ruimte, nog voor over de eigenlijke aankoop beslist is, ook al als 'bedrijvencentrum' geklaamd wordt.

AV

TE KRIJG

Naast de onoverzichtelijke berg papier ligt er op de Waverse ook wel iets praktisch voor het rapen. Zo is er, om maar meteen met de duurste te beginnen, een mikrofilm-kamera. Dat is een elektrisch apparaat van toch wel 1 op 1,5 meter dat dient om documenten en andere onzin op mikrofilm te zetten. De toebehoren bij dit instrument zijn ook te verkrijgen. Daarnaast is er ook een overhead-projector te verkrijgen. Het is een wat oud model, maar het is naar alle waarschijnlijkheid nog in takt. Bijkomende reiskoffer is ook aanwezig. Het derde en laatste elektronisch instrument is een lichtbak van ongeveer 2 op 1,5 meter. In goede staat. Steeds handig bij het verrichten van enig lay-out werk.

Tenslotte is er ook nog een maquette aanwezig van het EEG-gebouw aan het Schuman-plein. Het gekende gebouw met zijn vier vleugels is hier gereduceerd tot een oppervlakte van ongeveer één vierkante meter en een hoogte van ongeveer een halve meter. Het heeft wel reeds wat schade geleden bij een of andere verhuis.

Dit is nog maar eens een bewijs dat de crisis toch nog niet zo hard heeft toegeslagen op de VUB, ondanks het feit dat er zulke geruchten de ronde doen.

FrtH

HET OP EN NEER VAN DE STUDENTENBEWEGING

Hoe beweegt de studentenbeweging? Een goeie vraag want nog nooit gesteld. Ook een moeilijke vraag want nog nooit beantwoord. Beweegt de studentenbeweging van links naar rechts en omgekeerd? Zigzagt ze als een dronken praeses? Of beweegt ze op en neer? Het antwoord is kompleks. Bijna net zo kompleks als het antwoord van duivelskunstenaar Wessel Di Wesselli op de vraag hoe zijn perpetua mobilia werken. Als besluit van deze inleiding nog een waarschuwing. Wie verwacht dat dit een ernstige analyse wordt zal bedrogen uitkomen. Wie van zichzelf weet dat hij/zij een linkse zuurpruim is of wie van zichzelf weet dat anderen hem/haar een zuurpruim vinden kan beter niet verder lezen. Omdat een aantal zeurpieten deze wijze raad toch in de wind gaan slaan wil ik wel nog vermelden dat een recht van antwoord enkel gepubliceerd wordt als het voldoet aan de bepalingen van de wet van 1977.

Naargelang de periode en vooral de aanhang durft de studentenbeweging wel eens verschillend te bewegen. Neem nu de maand december. Het massale studentenprotest was toen ontgensprekelijk middle-of-the-road. "Niet links, niet rechts; maar student" heette dit in het aktiejargon. Niet alle aktievoerders waren echter gelukkig met deze onafhankelijke opstelling. Vooral de studenten uit de fakulteit autoritaire sinologen (een door de Beroepschool voor Revolutiesinologen (een door de crisis van de jaren '70 zwaar getroffen instituut) poogden van bij het begin de hele beweging naar de (seuwig?) of ekstreem-linkse jachtvelden te slepen. Gelukkig garandeerde de massale omvang van de beweging ook haar onafhankelijk karakter.

Na de wintervakantie verloor de studentenbeweging een groot deel van haar aktieve aanhang. Niet dat de meerderheid van de studenten van idee veranderd was, maar men was wat aktiemoe, de eksamens stonden voor de deur, er was geen echt perspektief enz. Kortom de fut was er uit.

Op dit ogenblik wordt het interessant voor onze vraagstelling. Zal de studentenbeweging op dezelfde onafhankelijke manier blijven voortbewegen of treden er wijzigingen op?

Doordat het aantal aktievoerders drastisch verminderd gaat het belang en de invloed van de kleine groep onvermoebare autoritaire sinologen toenemen. Onleuwig gaan ze proberen de beweging op hun rijvlak te krijgen. De overgebleven "middle-of-the-road"-studenten doen echter hun uiterste best om de studentenbeweging op de strook der onafhankelijkheid te houden. Door dit getrek en gesleur begint de studentenbeweging te zigzaggen. Op het rechter rijvlak staat ondertussen een minister van onderwijs te lachen. Hij weet dat als het zo verdergaat de studentenbeweging snel onbeweeglijk op de pechstrook zal staan.

Maar er is meer dan alleen de zigzagbeweging. Dit werd aangetoond door een recent experiment aan de VUB. Dit experiment, de ASKOT-proef, werd net na de kerstavakantie opgestart en duurde zowat vier weken. Onder het mom van een bezetting werden alle overblijvende aktievoerders in een lokaal, de ex-vubtiek, samengebracht waar ze dag en nacht geobserveerd konden worden. De

proefkonijnen, die niets van het experiment afwisten, werden in drie categorieën opgedeeld. Met name kat. O (onafhankelijke of "middle-of-the-road"), kat. MLB (autoritaire sinologen) en kat. ALS. Deze laatste en in dit artikel nog niet eerder vermeldde categorie behoort eveneens tot de Beroepschool voor Revolutiesinologen maar dan wel uit een fakulteit die steunt op de principes van oompje Trotsky terwijl de autoritaire sinologen zich vooral baseren op vaderlijke Stalin en voorzitter Mao. Uiteraard maakt dit dat er tussen beide groepen een reusachtige ideologische muur staat. Een muur waarnaast de Chinese slechts een Lego-konstruktie lijkt.

De eerste dagen van het experiment waren de proefkonijnen te druk bezig met het inrichten van hun bezette lokaal om aan de koers van de beweging te denken. Als jonge honden sleepten ze alles wat niet te heet of te zwaar was naar hun nieuwe nest. Het grote lege lokaal werd met wandkasten in drie opgedeelde zodat er een leef-, een studeer- en een slaapruiem ontstond. Na drie dagen werd het reeds duidelijk dat de studeerruimte compleet nutteloos was. Nog een paar dagen later kon men constateren dat het zwaar-gepunte van de aktie verschuof van de leef- naar de slaapkamer.

We zagen reeds dat de studentenbeweging recht vooruit en zigzag kan bewegen maar nu komt er een derde beweging bij: het op en neer van de studentenbeweging. Het vraagt echter wat tijd om uit te leggen hoe het zo ver komt.

Nadat de proefstudenten van het ASKOT-experiment vertrouwd waren geraakt met hun nieuwe omgeving en hun gemeenschaps- of kommuneleven min of meer georganiseerd hadden valt er weer te denken aan de beweging die nog steeds zigzagde tussen de onafhankelijke koers van kat. O en de maolistische van kat. MLB. De derde categorie ALS steunt uit opportunistische redenen kat. O om zo te beletten dat de autoritaire sinologen te sterk worden.

Om hun slag thuis te halen hebben de autoritaire sinologen een eenvoudig plan. Ze slagen er niet in om de studentenbeweging in hun richting in hun richting te laten komen omdat kat. O (samen met kat. ALS) tracht alles zo onafhankelijk mogelijk te houden. Om hun doel te bereiken gaan

ze studenten uit de twee andere categorieën naar hun eigen groep lokken. Daardoor worden de eigen rangen versterkt en die van de tegenpartij uitgedund. Om dit te verwezenlijken zijn talloze middeltjes voor handen. Bijvoorbeeld: dagenlange diskussies, de belofte dat de overloper na de revolutie een postje als volkswisselaris krijgt, het uitdelen van rood-gele stickers met daarop "Doe de rijken de crisis betalen" "Samen met de mijnwerkers" en natuurlijk de horizontale strategie. Dit laatste middel is zo oud als de mensheid zelf. Nog voor zelfklevers en volkswisselarissen bestonden wisten snuggere holbewoners reeds dat je minder intelligente soortgenoten na de paringsdaad tot alles kan soorten. Ook tot maolistische sympathieën. Deze op-en-neer-beweging legt echter geen windereien. Leden van kat. MLB slagen er zelfs in om ALS'ertjes op te vrien en ze van het Trotskystische pad af te leiden. Dit is natuurlijk een steriele operatie want je krijgt er geen nieuwe revolutionairen bij. Ze verwisselen alleen van kamp. Maar de op-en-neer-methode heeft als voordeel dat indien je geen nieuwe revolutionairen kan vormen, je er steeds nieuwe kan bijmaken. Natuurlijk is het vormen van revolutionairen voordeliger, want veel sneller, dan nieuwe te maken.

De op-en-neer-beweging was echter niet lang een maolistische eksklusiviteit. Snel was bijna de hele studentenbeweging aan het op-en-neer-gaan. Kat. O deed het echter zonder bijbedoelingen terwijl de voorzitter van de ALS zich vrij inspirateloos amuseerde met een opblaaspop. Out-siders begonnen het ASKOT zelf het hoerokot te noemen. Dit kon uiteraard niet anders dan nefast afllopen. Sommige van de nieuwe paartjes uit kat. O gingen 's nachts liever een rustiger plaatsje opzoeken wat de beweging er niet sterker op maakte.

Men kan dus konkluderen dat de hele op-en-neer-beweging (niet alleen de horizontale strategie) in de kaart speelt van de stalinistische sinologen die de studentenbeweging van het onafhankelijke bewegen naar het maolistische bewegen willen voeren.

Enmaakt dat kat. MLB zich ten koste van de andere categorieën versterkt heeft moet de studentenbeweging voorzichtig naar het ekstreem linkse rijvak gevoerd worden. In eerste instantie kan dit gebeuren door de ASKOT-gemeenschap om te vormen tot een maolistische kommune. Om te beseffen wat een maolistische kommune inhoudt kan men best het recente boek "Linkst" van Boudewijn Büch lezen. Daarin vertelt de auteur hoe hij op het einde van de jaren '60 in zo'n kommune verzeeld raakte. Enkele sfeerbeelden.

De kommuneleden, inclusief Büch, hebben pas een huis betrokken in een arbeiderswijk om daar het ware proletarische leven te ontdekken.

p. 90: "Ik hoorde onbekende straatgeluiden en zag door de dunne gordijnen het vaagge licht van een armoedige gloeilamp in een verwoegens lantaarnpaal schemeren. Oude auto's schoven door de straat, een echtpaar van zeven huizen verder schold in het portaal van hun woning. Later goolde de echtgenoot zijn vrouw het huis uit. Er k-

lonk gerinkel van aardewerk en pannen. Ik bleef een uur ligen luisteren. Dronken mannen slurpten bier; de flessen sloegen ze stuk tegen onze mur-

p. 93: "De hulsvergadering bijeen in de nacht van (enzovoorts) besluit om slechts vermaak te zoeken dat de arbeider lief is. Dat wil zeggen dat de kommuneleden niet langer kijken naar, bijvoorbeeld, kunstfilms in theaters of op de televisie, maar uitsluitend nog zogenaamde B-films zullen bekijken waarmee de arbeider zich kan identificeren."

Er wordt gediskussieerd over heel belangrijke ideologische problemen. p. 111: "Waarover stemmen we precies?" vroeg Polly. 'Over drie dingen. Een: komt er een kerstboom. Twee: komen er andere kerstartikelen in huls zoals takken of een stal. En drie: hoe vieren we Kerstmis of vieren we het niet? Volgens mij verdient het allezijs aanbeveling, van de viering, de boom en al die andere tierlantijnen af te zien..."

Zo ziet een maolistische kommune er dus uit.

De bedoeling van proefkonijnen kat. MLB was de ASKOT-gemeenschap heel subtiel tot zo'n maolistische kommune om te kneden. Eerst en vooral moest het ASKOT meer voeling krijgen met de proletariërs. Autoritaire sinologen spreken als proletariërs (liefst plat Antwerps), konsumeren proletarische kultuur (Hoger Lager, Dallas, kaarten, naar sportuitslagen luisteren,...), vrijen als proletariërs na een vermoede dagtaak (erop, boom-boom-boem, eraf en maffen). Kortom, om het ASKOT om te buigen naar een maolistische kommune dan moesten de aktievoerders als proletariërs gaan leven (wel te verstaan op het werken na).

Gelukkig hadden sommige personen van kat. O dit spelletje door. Zij zorgden er voor dat het T.V.-toestel ook aanbleef als het bevoorbeeld IQ-kwis of een kunstprogramma was. Bovendien hadden ze er een gewoonte van gemaakt om dagelijks een portie Brel en Mozart door de kassettespeler te jagen. In plaats van kaart spelen ze drijflicht Monopole (stel je voor) en Risk. Door dit handig manoeuvreer kon veel onheil voorkomen worden. ASKOT werd geen geel-rode-kommune maar bleef onafhankelijk. Het scheelde wel geen duimbreedte.

Na deze evolutie werd het experiment opgeheven. Alle bewegingen van de huidige studentenbeweging waren in kaart gebracht.

Als besluit kan men stellen dat de beweging "niet links, niet rechts maar student" het meeste sukses kende. De koers moet dus aangehouden blijven. Het is in het belang van alle studenten dat elke recuperatiebeweging tegengehouden wordt. Alle studenten die in december aktie voerden en na de wintervakantie afhaakten moeten beseffen dat deze houding marginale groepjes de gelegenheid bieden om te manipuleren. De enige manier om dit tegen te gaan is terug massaal te gaan participeren. De verzuchtingen van de studenten zullen mislachen toch gehoord worden.

Studeer nu eens zelf, ja!

Hoog boven de campus, gebouw F 9° verdieping om precies te zijn, tussen aan- en uitvloeiende lasers en zonnebanken, knipperende oskilloskopen en ratelende printers ontdekte De Moelal zowaar een zelfstudiecentrum. Om daar meer over te weten praatten we met enkele van de medewerkers van dit centrum, want zelf studeren zonder naar de les te moeten interesseert ons wel, of is het heel wat anders?

Natuurlijk is het wat anders. In het VUB-magazine van januari '87 licht prof. Bollaert, voorzitter van de onderwijsraad, een tip van de sluier. De zelfstudiecentra vormen een antwoord op de overgangsproblematiek tussen secundair onderwijs en de universiteit. Er werden drie zelfstudiecentra opgericht, één voor de humane wetenschappen o.l.v. Eric Degreef, één voor de geneeskunde o.l.v. Frank Roels en één voor de wetenschappen o.l.v. Henri Eisendrath. Locatie: het bureau van prof. Eisendrath alwaar hijzelf en drie van de wel 15 medewerkers aanwezig zijn.

De zelfstudiecentra zijn er niet zomaar gekomen, het idee ervoer is gegroeid uit een aantal vaststellingen en klachten. Zo vonden nogal wat leden van het onderwijzend en wetenschappelijk personeel (OWP) het nogal vervelend dat zij zich een heel jaar uitsloofden en dan dat op het einde van het jaar bleek dat 60 % van de 1° kandidatuurstudenten het niet haalde. In de fakulteit wetenschappen had het WP ook regelmatig kontakten met de studenten waaruit bleek dat die met heelwat vragen en opmerkingen zaten. O.a.:

- Welke werkmethode moet ik gebruiken, hoe kan ik mijn universitaire studies aan?
- Wat eisen de professoren van mij, wat en hoe moet ik het kennen?
- Het onderwijs is 'verzuild', de professoren, vakspecialisten, blijven binnen hun vakje zitten. Dit geldt zelfs binnen eenzelfde vak waar er soms weinig overleg is tussen het

theoriegedeelte, de oefeningen en labo's.

- Er is te weinig feedback tussen OWP en de studenten, al is dat op de VUB nog beter dan aan sommige grotere instellingen.
- Sommige studenten (vooral in 1° kan geneeskunde) hebben problemen met hun eigen mentaliteit, te individualistisch.

Verskillende mensen hadden in hun eigen hoekje al naar oplossingen gezocht maar begin '85 vond Bollaert in de onderwijsraad dat het probleem ten gronde moest worden aangepakt en uit verschillende fakulteiten kwam een voorstel om een zelfstudiecentrum op te richten. Dit idee sloeg aan en nu zijn er dus drie zo'n centra in oprichting, in het akademiejahr '87-88 worden zij echt operationeel. In de zelfstudiecentra worden enkele 14bismendaten tewerkgesteld, in een voorgaande Moelal kon u al lezen dat die speciaal bedoeld zijn om te werken rond onderwijsvernieuwing.

In het zelfstudiecentrum wil men aan onderwijsvernieuwing doen, de bedoeling is dus niet dat er nog maar een dienst bijkomt die zichzelf bezighoudt maar dat vanuit het centrum impulsen uitgaan naar het OWP om het onderwijs aan de VUB te verbeteren. Men ging ook eens een kijkje nemen aan de universiteit van Maastricht en aan het LUC in Diepenbeek.

Het zelfstudiecentrum (er zijn er drie maar we zitten nu in dat van de wetenschappen) werkt rond een aantal thema's. Een eerste is dat van de kennisverwerking op het eerste niveau, hiermee bedoelt men dat de eerste fase in het verwerven van nieuwe kennis bestaat

uit het leren en assimileren van nieuwe begrippen. Al te vaak gebeurt het dat men verder gaat zonder te controleren of de studenten dat niveau wel beheersen. d.m.v. Interaktieve groepen wil men die beheersing controleren en eventueel bijwerken. Interaktief, de naam zegt het zelf, betekent dat er meer interactie komt tussen onderwijzende en student, i.p.v. de eerste die vooraan in de klas zijn kennis over de anderen uitstrooit. De interactieve groepen van het zelfstudiecentrum moeten de impuls zijn om de gewone lessen interactiever te organiseren.

Een tweede thema is dat van probleemoplossend gedrag en dito strategieën. Het gebeurt nog

tevel dat studenten bij het oplossen van problemen (vraagstukken, labo-oefeningen en het ware leven tout court) er maar op los proberen en puzzelen. Veel beter zou een systematische aanpak zijn: het probleem analyseren, welke middelen heb ik, ken ik genoeg om het probleem op te lossen? Eén van de medewerkers van het zelfstudiecentrum ging in Twente en in Los Angeles bestuderen hoe ze dat daar aanpakken. Het zelfstudiecentrum zal ook vrije experimenteeruimtes oprichten, het blijkt nl.

dat studenten die uit het secundair onderwijs komen veel moeite hebben met experimenteren, met de voorbereiding, de verslagen enz. In de vrije ruimte staat al het materiaal dat nodig is zodat de studenten op het even welk moment hun experimentele vaardigheden kunnen oefenen. Bovendien kan zo'n ruimte een ontmoetingsplaats tussen verschillende disciplines worden. En dan hebben we nog niets gezegd over het documentairecentrum. Hierin wordt alle materiaal verzameld, zowel boeken, cursussen, computers als audiovisueel, dat studenten nodig kunnen hebben om hun stof beter te leren of dieper te doorgronden, kortom om aan zelfstudie te doen.

Verder wil men ook evaluatiepakketten en zelftests bieden aan de studenten zodat zij zelf hun vorderingen kunnen controleren. Zoals reeds vermeld wil het zelfstudiecentrum impulsen geven om het onderwijs aan de universiteit te verbeteren, o.m. door het bevorderen van de interactie tussen OWP en studenten. Dit zal niet alleen voordelig zijn voor de studenten, ook voor de assistenten die nu vaak het lesgeven als erg belastend ervaren (zij moeten ook nog aan onderzoek doen) zal hun onderwijstaak zinvoller en dus leuker worden. Verwacht nu niet dat in oktober '87 het onderwijs aan de VUB plots een geweldige metamorfose zal ondergaan hebben, daar gaat meer tijd over, maar de impulsen worden alvast gegeven.

KULTUURKRANT

KLA-VIER-EN

DRS.P
SOLO

Drs.P opent de reeks Kla-Vier-En met een nieuw programma dat geen welbepaalde naam draagt tenzij "Drs.P Solo". Zelfbegeleiding op piano en meer bepaald van volgende nummers:

- Ferne jongens stoere knapen (J.P. Heije)
- Leise flehen meine Lieder (F. Schubert)
- Waaizin-aria (F. Donizetti)
- Olman river (J. Kern)
- Negen Kroatische klagelieder (trad.)
- Le fiacre (Xanof)

Meestal begint de pieziedichter met een reeks plantaardige nummers (waaronder zeer aandoenlijke als "Kommomer en Bieten", maar ook tamelijk gultige), onderbroken door een of twee blaasinstrumentale, met daarna een enkel plaats- of seizoensgebonden lied.

In het programma van Drs.P zijn wijzigingen echter scherping en inslag; hij laat zich niet graag vastpinnen aan een vooropgezet, vaststaand optreden. Hij pikt daarentegen met plezier in op verzoeknummertjes, dus pen en papier op zak steken. Aan "Dodenrit" (Troika) en "Veerpont" (Heen en Weer) ontkomt hij nooit, dus alvast afspreken dat je die niet opgeeft - hij voert ze heus wel uit. Na zoveel jaren actief te zijn geweest heeft P. nog niet aan charme ingeboet. Je kan je in ieder geval verwachten aan een hele serie kostelijke liedjes, vol subtiele humor en verrassende wendingen. Entertainer P. blijft gewoon prettig verbazen!

Op donderdag 19 februari '87
Aula V.U.B. Aud. Qa - 20u30
Prijs: 150, 200fr.

GUIDO BELCANTO: DE KONING VAN DE GEBROKEN HARTEN

Parijs-Antwerpen! Het zou de naam voor een wielierklassiker kunnen zijn. Het is echter de voedingsbodem voor de jonge prins (zie Eddy Wally) van het levenslied, Guido Belcanto. De man werd geïnspireerd door het boelendste broeinest voor latente talenten, het café van zijn ouders in Wortel. Maar de ziel wil ook wat en na 21 levensjaren trok hij naar de stad binnen handbereik, Antwerpen. Gekoppeld aan een culturreputatie als zanger van The Gigolo's leidt hij een bestaan van 12 beroepen en 13 ongelukken. Tot hij voorgoed paal en perk stelde aan de schnabbelaar: Guido werd straat- en kroegen-zanger.

Zijn liefde voor woorden was mateloos groot en zonder veel scrupules pleegt hij een aanval op zijn moedertaal. De Antwerpse binnenstad kreeg de volle lading: schlagers van Willy Tura, Rocco Granata, Jimmy Frey, ... De stroomversnelling kwam er dankzij een smartlappenwedstrijd. Hij verplichtte zichzelf twee nummers te schrijven, plakte er een accordeon tegenaan en kijkt, hier stond een alternatief voor alle zangers en zangeressen zonder naam. Van de goot ging het in één ruk naar pluchen theaterzetels. Een eerste symptoom van de publieke bijval voor Belcanto en het driekoppige "Orkest mijner dromen" kwam er op het reizend theatergebeuren "Boulevard of Broken Dreams", waar hij vriend en vijand verraste met volle zalen.

Belcanto zingt over echte mensen die echt leven. Trambestuurders, bakkers, nachtwakers, maar zijn echte dada zijn alleenstaande mannen. Als een bulldozer veegt hij hun psychologische, sociologische en seksuele "spelerieren" tot dekadente, wrange en zelfs grappige teksten. Hij kauwt niet op de zoetgevoelische bloemetjesromantiek maar werpt zich op het rareitenkabinet uit de zelfkant des levens. Muzikale roep dat nu eens herinneringen op aan de "highway to Mexico", Los Lobos met een dubbele traaninjectie, om een continent verder ondergedompeld te worden in het cabaretse Parijse nachtleven.

Op 26 februari duikt Belcanto weer op, op de plaats waar zijn wortels liggen, het café. Om die stap in het verleden wat luister bij te zetten brengt hij zijn jonge sirenes, de Belcantina's (what's in a word) mee.

Op donderdag 26 februari '87 - 21u
Kultuurkafé V.U.B.
Toegang gratis

VIDEOGRAFIE

RETROSPECTIEVE
STEEFAAN DECOSTERE EN
CHRIS DERCON

Op de Dienst Kunstzaken van de BRT is men er sinds enkele jaren in geslaagd om een reeks "programma's" te realiseren die buiten alle normen van het-gewone-televisiemaken vallen. Het zijn programma's of liever gezegd videorecitaties, die de problematiek "televisie" en "kunst" frontaal aanpakken en nagaan op welke wijze beide componenten met elkaar versmelten binnen de elektronische buis. Kunst uit televisie of televisie uit de kunst?

De makers van deze programma's zijn het duo Stefaan Decostere en Chris Dercon. Decostere is werkzaam als reallsator bij "Kunstzaken". Dercon is publicist/theoreticus en houdt zich voornamelijk bezig met videokunst. Zij hanteren in hun tapes het documentaire genre als alibi om in hun videoprogramma's VRAGEN te stellen i.p.v. de dingen zomaar te tonen zoals dat hoort.

Bestaat er eigenlijk zoets als een documentaire? "Hoe presenteren je iets op de televisie en waar kun je het eigenlijk over hebben? Het gaat altijd om de vraag naar televisie." (Chris Dercon) Decostere ziet het medium video als een soort bezig-zijn-met-televisie. "Video refereert naar televisie, niet alleen omdat video dezelfde drager kent, maar omdat video televisie herschrijft." (Stefaan Decostere) Of op welke wijze kan men met televisie aan archeologie doen?

Maandag 23 februari
-ER LIGT EEN VIDEOCASSETTE IN DE SOEP
1983 - 63'
-SOMETIMES IT WORKS, SOMETIMES IT
DOESN'T - 1983 - 63'

Dinsdag 24 februari
-NAM JUNE PAIK - 1984 - 54'
-DANS + KAMERA - 1985 - 67'

Woensdag 25 februari
-DE DUBBELPORTRET - 1985 - 36'
-WARUM WIR MANNER DIE TECHNIK SO LIE-
BEN? - 1985 - 57'

Voorstelling met videoprojectie in Aula V.U.B.
Aud.Qd - inkom: 50fr.
Elke dag wordt het programma 2X getoond: om
20u en om 22u.

JAZZ

KULTURKAFEE JAZZ-NIGHT

Al iets gehoord van Beastie-Jazz?? Heb je al van Mark King/Level 42 gehoord?? Heb je zin?? / In the mood?? Miles Davis?? 1942?? Ronald Lecourt?? Vibrafoon/ Vincent Mardens?? Sax/ Christophe Vervoord?? piano DX7/ Renoir Hadri?? bas/ Pierre Muller?? drums/ Voorgroep? / Ja?? Coltrane?? melodie en ruimte?? verwoesting van de verwoesting?? Pieter Lamal?? gitaar/ Quintet?? Jean-Paul Lossignol?? trompet / Yvan Paduart?? piano/ Bruno Corblier?? contrabas/ Pat?? drums/ Begin 21u, Kultuurkafé - the Jazznight -

Op woensdag 4 maart '87
Toegang gratis

TENTOONSTELLING

IRMA SMEETS

Irma Smeets werd geboren te Brussel in 1956. Ze volgde kunsthumaniora in St.Lukas Brussel en later Grafische Vormgeving in St.Lukas Brussel en Antwerpen. Ze richt zich op het stripverhaal en werkt samen met Peter Pluut en Gilles Bechet. Publicatie van korte stripverhalen o.a. in Métal Hurlant en l'Echo des Savanes. Ze begint te schilderen in '84.

"Een schilderij van Irma Smeets is alsof men, na een duik in de grote oceanische diepten, terug aan de oppervlakte komt. Met kracht dringen kleur en lucht zich op voor onze ogen en longen. Het is een emotie die onder druk van een sifon opspuit in een boeket van sporen. De kleur is levend, niet vrolijk, maar sterk, de donkere tinten zijn eerder diep dan somber. In het beeld schijnen plots nerveuze stromingen samen te komen, die een menselijke vorm, een gezicht, ogen, tanden of witte handschoenen creëren.

Het is een schilderij waar de emotie gebonden is aan het gebaar, dat in het doek blijft, en dat de kijker meevoert naar een centrum, zoals de oceaan die verzwolgen wordt in de maalstroom." Gilles Bechet.

Vernissage en receptie op di. 24 februari 1987 om 20u in Galery' V.U.B.
De tentoonstelling loopt t.e.m. do. 19 maart '87 elke werkdag van 10 tot 17u in Galery' V.U.B. en van 12 tot 24u in het aanpalende V.U.B. Kultuurkafé.
Toegang gratis.

LITERATUUR

"LITERATUUR EN VRIJZINNIGHEID"

Lezing door Dhr. Rik LANCKROCK in het kader van de seminarie-reeks "Een selectie over en van Nederlandstalige romans" georganiseerd door U.P.V. i.s.m. de Dienst Cultuur V.U.B.

Op donderdag 26 februari '87 van 14u30 tot 17u Galery' V.U.B. (boven Kultuurkafé)
Prijs: 50fr/70fr.

TICKET SHOP

Van maandag t.e.m. vrijdag, van 14 tot 17u kan je op de Dienst Cultuur V.U.B. (naast Kultuurkafé) tickets kopen voor de volgende producties:

ANCIENNE BELGIE:
-woe. 18 en do. 19 febr. '87
Grote zaal - 20u30
JAN DECLEIR - "WOLFSKLEM"
Toegang: 350fr.
-vrij. 20 febr. '87
Ballroom - 20u30
FELT
Toegang: 280fr.
-woe. 25 febr. '87
Grote zaal - 20u30
MAURANE
Toegang: 350fr.

uit in brussel

Agenda

VZW TREFCENTRUM 'Y' ISM DIENST KULTUUR

OPERA

JEUGD EN MUZIEK VLAANDEREN I.S.M. DE NATIONALE OPERA

OPERASEMINARIE "VERDI"

in de Koninklijke Muntscouwburg te Brussel
zaterdag 28 februari
zondag 1 maart
maandag 2 maart

rond de productie "MACBETH"
melodrama in quattro atti
di Francesco Maria Flave
Riformato per il teatro Lirico de Parigi

muzikale leiding: M. SCHÖNWANDT
regie: P. SIREUIL

Prijs:

-TYPE A: volledige cursus (overnachting, middag-avondmalen, conferenties, documentatie programma-brochure Munt):
3.400fr. leden J.M./studenten, culturele actie, zij die in de Jeugdherberg slapen krijgen ter plaatse 500fr. terug;
4.800fr. niet-leden, niet-studenten.

-TYPE B: Alleen Cursus (zonder logement, zonder maaltijden):
2.400fr. leden, studenten;
3.200fr. niet-leden, niet-studenten.

-TYPE C: per dag alleen cursus:
800fr. leden J.M., studenten;
1.200fr. niet-leden, niet-studenten.

INLICHTINGEN EN INSCRIVINGEN:

Jeugd en Muziek Vlaanderen
Marie-Anne Daens
Koningsstraat 10
1000 Brussel
Tel.: 02/513 07 98

OPERASEMINARIE ROND MUNTPRODUCTIE MACBETH/VERDI

Van 28 februari tot en met 2 maart 1987
Foyer van de Muntscouwburg

Jeugd en Muziek werd in 1940 opgericht in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel. In de loop der jaren - nu bijna 5 decennia - groeide deze vereniging uit tot een wereldorganisatie die bekend blijft voor haar doeltreffende werking en enorme ervaring in het muziekbedrijf.

Als voornaamste taak beoogt Jeugd en Muziek de belangstelling voor de muziek op te wekken en bij de jeugd levendig te houden. Hiertoe organiseert Jeugd en Muziek Vlaanderen tal van activiteiten om de jeugd actief bij de muziek te betrekken: concerten, muziekcampen, seminars, colloquia en kaderdagen. Tenslotte is er het streven om de muziek voor iedereen toegankelijk te maken.

Heel wat activiteiten - zoals klasconcerten - vallen niet zo onmiddellijk op. Toch wil de vereniging een aantal van haar projecten een grotere uitstraling geven. Het zesde operaseminarie sinds het Mortierbeleid (rond Mozart, Strauss, Verdi en Wagnerproducties) zal georganiseerd worden rond Verdi's Macbeth en vindt plaats vanaf zaterdag 28 februari tot en met maandag 2 maart 1987 in de Foyer van de Nieuwe Munt.

Dit seminarie heeft tot doel een richtsnoer, een reflexie te zijn over een complexe materie: het Muziektheater dat wij gewoon in de omgang opera noemen. Het gaat hier vooral om het fenomeen "muziek" en "theater" zoals die gezien worden door hedendaagse regisseurs en dirigenten. Maar ook de interpretaties uit het verleden zijn hierbij belangrijk, omdat bij elke generatie de accenten telkens anders gelegd worden.

Een specifiek werk zoals Macbeth moet vanzelfsprekend gezien worden in het totaal oeuvre van de gigant, Verdi. Daarom zullen de belangrijkste deelaspekten belicht worden. Tijdens dit seminarie zal gepoogd worden een dwarsdoorsnede

te profileren aan de hand van een aantal referaten met als onderwerp:

Jaap KRUITHOF, filosoof en hoogleraar aan de R.U.G., bespreekt de economische, politieke en culturele achtergronden van het muziekleven in de tweede helft van de 19de eeuw.

Gerard MORTIER, muntdirecteur, behandelt "Verdi of de 19de eeuw vertaald in muzikaal theater".

Dirk STRUYS, operadeskundige en impresario, belicht de ontwikkeling van Verdi als musicus en als operacomponist. Deze muziekhistorische schets wordt muzikaal geïllustreerd.

Reinder POLS, muziekdramaturg van de Munt en

Paul DUJARDIN, kunsthistoricus, lichten MACBETH literair en muzikaal toe.

Michael SCHÖNWANDT, dirigent van deze productie, stelt zich de vraag: "Hoe kunnen de vertolkers - zanger, dirigent en orkest - de dramatische zeggingskracht van de muziek en het libretto van Macbeth duidelijk tot uiting brengen?"

Jean-Marie PIEMME, theaterdramaturg bij de Munt, schetst de dramaturgische problematiek van deze productie.

Dries VAN ISACKER, historicus, uitgaand van het libretto en de verfilming van Macbeth zal hij een literaire en dramatische item bespreken: "Hekserij en Geheime Kennis".

Een verfilming van het gelijknamige Shakespeare-drama zal vertoond worden in het Filmmuseum van het Paleis voor Schone Kunsten. (De film gemaakt door Polanski).

Naar aanleiding hiervan stelt

Johan THIELEMANS, presentator Eiland, docent, dramaturg en redacteur van het Tijdschrift "Etcetera" zich de dubbele vraag: "Hoe zag de romantische Verdi de dramaturg Shakespeare, en hoe wordt deze laatste vandaag benaderd?" Vervolgens behandelt hij de hervormingen in het muziektheater en de dialectische essentie van het taaltheater.

Aansluitend op deze productie vindt een paneelgesprek plaats met als deelnemers het hele produktieteam. De moderator van dit gesprek zal later aangeduid worden.

Dit operaseminarie wil vooral aantonen dat iedere voorstelling, zij het nu een opera, theaterstuk of concert, geen vluchtige gebeurtenis is. Aan elke nieuwe productie gaan heel wat reflexies en opzoekingen vooraf. Het seminarie wil deze belichten, laten valoriseren en appreciëren met de bedoeling de krachtlijnen van deze Muntproductie naar voor te brengen: regisseur P. SIREUIL, decor-ontwerper J.P. CHAMBAS en dirigent Michael SCHÖNWANDT, zijn samen op zoek naar een hedendaagse interpretatie.

Tijdens het seminarie wordt een geleid bezoek aan de Nieuwe Munt voorzien.

Paul DUJARDIN, Voorzitter van het Regionaal Jeugdcomité van Jeugd en Muziek Vlaanderen.

THEATER

17 Februari: 'De Hoogste Tijd' (Paleis voor Schone Kunsten) om 12u.40-lunchvoorstelling, van F. Kusz, regie: J. van Gorp.
Twee bejaarde zussen zitten in een trein, opweg naar hun vroegere leraar en gemeenschappelijke jeugdliefde. Ze bekvechten konstant over vroeger en nu. Misschien kunnen de twee zusters na al die tijd toch nog iets van hun leven maken... daarvoor is het echter De Hoogste Tijd.

18 Februari: 'Tarszan' (Brussels Kamertoneel) om 20u30 (Ook op 19,20,21,25,26,27 en 28 februari om 20u30; op 22 februari en 1 maart om 15u00)

- 'Wolfsklem' (Ancienne Belgique) om 20u30 (ook op 19 feb.) van P. Roobjee.
Na solo-producties als *De Tijger en Andere Verhalen*, *Obscene Fabels* en *Het Offer is te kort* staat Jan Declair niet meer alleen op de planken:

Els Dottermans en Mark van Eeghem zijn in *Wolfsklem* (net als *Het Offer* van Pjeroo Roobjee) zijn tegenspelers. Jean Blaute componeerde speciaal voor dit stuk muziek (waarvan u op de radio-tenzij compleet doof-al wel eens iets zult gehoord hebben). We weten al wat we van een 'Sierke Jan' kunnen verwachten: engagement met een (satirische) knipoog. Jan Declair komt met *Wolfsklem* ook op 29 april naar de VUB. Alvast een plaatsje reserveren.

20 februari: 'De Kelder van Kultuur' (KVS) om 20u30 (Galapremière). Ook op 21,25,26,27 en 28 feb. om 20u00 en op 22 feb. om 15u00. Regie: F. van der Aa; met Rudy van Vlaanderen, Senne Rouffaer en Rik Andries.

27 februari: 'Een Nieuwe Dood' (PvSK) om 20u30. Van J. Brink, regie: H. Mentzel.
Is Jos Brink werkelijk zo'n idioot als ie er uitziet? Kan een zelfingenomen, kwakende en allesbehalve grappige TV-showpresenterator (nee, we hebben het niet over W.C.) een intelligent en knap toneelstuk schrijven? Als u het antwoord wil weten en bovendien een stuk over AIDS wil zien, dan gaat u best naar *Een Nieuwe Dood* kijken.

TENTOONSTELLING

Van 19 feb. tot 29 maart: *Hugo Claus Musée Imaginaire* (PvSK). De tentoonstelling is geopend van 10 tot 18 uur en de toegang is kosteloos.

MUZIEK

20 feb: The Damned (Plan K)
21 feb: Deep Purple en Bad Company (Vorst N.)
Herman van Veen (PvSK)
22 feb: Cindy Lauper (Vorst N.)
26 feb: The Mission (Plan K)
3 maart: Joan Baez (PvSK)
Alle optredens beginnen om 20u30.

Merkwaardige tentoonstelling : PRUTSEN in 't PRISON

Op zaterdag 21 en zondag 22 februari stellen een aantal gedetineerden uit Leuven-Centraal hun kunstwerken tentoon in de grote zaal van het Leuvense stadhuis. Eens kijken wat ze erover schrijven:

'Binnen de muren van Leuven-Centraal leeft en niet gering aantal gedetineerden, die de detentietijd proberen zinvol, constructief en creatief op te vullen. De geplande tentoonstelling wil uiteindelijk beklamenten dat gedetineerden ook mensen zijn, die net als andere burgers zoeken naar mogelijkheden om zich naast de dagelijkse arbeid te ontpannen, zich te vormen en zich op een creatief-persoonlijke manier te uiten. We hadden het voorwaar niet beter kunnen zeggen !!

Binnenkort in de Moelal:

Op de redactie blijft het klachten regenen over de openbare telefoontoestellen op de kampus. Zo'n grote bron van ergernis kan de Moelal, uw tweewekelijkse portie fin-de-siècle-denken, toch niet onbemocid laten!
Verwacht u dus allen aan een reportage, wie weet zelfs binnenkort!!

Dinsdag 17 februari

- TD Kineke baba - Limburgia in BSG
- Film *Pale Rider*, met Pint, euh sorry, Clint Eastwood! Org. WK.
- VSKManie: The original radio & tv-quizz...en wel in B407, om 20u.

- Voordracht: *Mensenrechten in de 'democratie' Guatemala* door R.Allaert-om 20u30 in de zaal van de Sociale Sektor in gebouw Y. Toegang gratis voor studenten. Org. UCOS,HOOS en IOT.

Woensdag 18 februari

- RPGC: Roleplaying: *Dungeons and Dragons* in 5F212, 20u.

- Flickerlicht-film, Q-20u.

- Zie ze vliegen !!! PK-film: *2001, A Space Odyssey*

- TD Homosexuality-dit is ook Belgisch, (maar dan toch alleen in Wallonië! roept onze lokale Vlaams-Blokker weer totaal naast de kwestie)- org. Flickerlicht en CHE

Donderdag 19 februari

- Zie ze vliegen part II: PK: uitdeling van de ontgroeningsopdrachten! In de Faculty om 19u.

Zaterdag 21 februari

- Kantus er eens lekker op los, O Vunzigaard, en tred om 10u, de Tempelier in Mechelen binnen... VSKM speelt ten dans !!

Zondag 22 februari

- Naar gewoonte is er weer geen recht te beleven hier...

Maandag 23 februari

- RPGC: Roleplaying: *Man, Myth and Magic* in 5F212 om 20u.

- VOORDRACHT: *De politieke gevangenen in Zaire* door Ronald Van Den Bogaert (ex-politiek gevangene in Zaire) in QD om 20u30. Toegang 100/40 (stud.) Org. UCOS, HOOS en IOT.

- PK organiseert: VOORDRACHT: *Komposiematerialen en hun toepassing* door Prof. C. Hiel in QB, 20u. en let wel: GEVOLGD DOOR EEN GRATIS RECEPTIE!

- KEPS-film in de Q, 20u.

Dinsdag 24 februari

- Historia-film: *Rocky Horror Picture Show*, (een aanrader, zegt huiscynicus II Cattivo, waarop wacht u nog?) Q-20u.

- BSK-Kantus in BSG-Zaal.

Woensdag 25 februari

- Trolle en Kobolden verlaten hun bomen (moerassen? stamkafé's?) want... RPGC Roleplayt *Man, myth & Magic*, in 5F212-20u.

Donderdag 26 februari

- Film *In de ban van de ring*, org. Info-groep, om 20u. in de QB.

- Hoe groter de concurrentie, hoe groter de uitdaging (maar hoe minder volk,red) zeggen de Jongsocialisten VUB: zij draaien *The Cotton Club*, ergens in de Q om 20u.

Vrijdag 27 februari

- Hebt u even geluk als u in Brugge woont! Aldaar pleegt de Brugse Studentenkring immers haar TD! En tenslotte...

Zaterdag 28 februari

- Een Galabal van Antverpia, vandaag! Dames en Heren, haal uw avondkleid en uw mooiste lief maar uit de kast en begeef u naar de Sudermanstraat (vlakbij Groenplaats) in Antwerpen...

ΑΑΑΑ δδδδδδδδ !!

WAAROM KRIJGEN ARTIKELS VAN EEN HÉLE PAGINA SLECHTS 14 LETTERS EN EEN ? ALS TITEL ?

Onderzoeks- raad?

Zoals je natuurlijk al lang weet heeft een universiteit twee functies, nl. het verstrekken van onderwijs en het verrichten van onderzoek. Dat daar ook dienstbetoon aan derden en ontwikkelingssamenwerking bijkomt spreekt als het ware voor zichzelf. En dat er een structuur nodig is om deze dingen te realiseren begrijpt u ook wel. Men kon dan ook niet anders dan een KB schrijven, in 1976, waarin de oprichting werd vastgelegd van ondermeer een Onderzoeksraad ter coördinatie van de onderzoekswerking van de universiteiten. Maar wat is nu juist deze Onderzoeksraad? Allereerst geen instelling voor de promotie van vrij onderzoek, want daarvoor hadden we reeds 'V.O.' Nee, het gaat hier om een raad die het Echte-Wetenschappelijk-Onderzoek organiseert, stimuleert en gedeeltelijk subsidieert. Een door de VUB zelf bepaald bedrag, wordt aan de Onderzoeksraad ter beschikking gesteld. Deze raad, die dus eigenlijk een subcommissie van de Raad van Beheer is, beslist er dan over welke diensten van de VUB gebruik van deze onderzoeksgelden mogen maken. Vergelijk het wat ons betreft met een sluis. Natuurlijk bezit deze raad, zoals elke raad die zichzelf respecteert, een voorzitter. De voorzitter van deze en andere raden (bv. de Onderwijsraad) is in feite onze (enige echte) rector. Maar deze toch al overwerkte man zoekt traditionelerwijze iemand aan om deze taak in zijn plaats op te nemen. Een nieuwe rector heeft dus alle kans een nieuwe -afgevaardigde- voorzitter voor ondermeer de Onderzoeksraad te kiezen. En zo gebeurde het, beste vrienden, dat op een mooie blauwe januariïdag prof. Jean RENNEBOOG, prof in de Toegepaste Wetenschappen, op de voorzittersstoel van onze onderzoeksraad belandde. Zoals alle raden heeft natuurlijk ook deze raad 'z'n problemen. Problemen die door een nieuwe voorzitter misschien met een frisse, nieuwe aanpak zouden kunnen worden benaderd. Aanleiding genoeg voor een interview, met Prof. Renneboog en zijn rechterhand inzake Onderzoeksraad aangelegenheden Kris Dejonckheere. De eerste keer overigens dat de Moelja zo goed ontvangen werd, wat broodjes en koffie betreft.

De Moelja: U bent kersvers in de Onderzoeksraad en toch al voorzitter!
Jean Renneboog: Ja inderdaad, ik ben voorzitter terwijl ik nooit eerder in dat kanaal betrokken ben geweest.

DM: U was vast toch al in contact gekomen met die Raad?
J.R.: Ja, ja, wel bij het indienen van aanvragen, en bij de politiek van de fakulteit op dat gebied, maar nooit bij hoe die aanvragen op centraal niveau behandeld werden. Daar komen een heleboel technische handelingen bij kijken, waar ik zelfs geen besef van had.

DM: Maar misschien is dit wel in uw voordeel?
Prof Van Geen, voorzitter van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid, stelde in de *Intermediair* van december 1986 nog het feit aan de kaak dat ministers van Wetenschapsbeleid in België meestal nog een paar andere administratieve posten aan hun hebben en dat zij zelden of nooit zelf wetenschappers van hoog nivo zijn. Misschien heeft de VUB er wel alle belang bij iemand als Onderzoeksraad-voorzitter te kiezen die NIET met de administratieve geplogenheden vertrouwd is maar wel met de stand van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

J.R.: Wel, ik geloof dat een element dat geleid heeft tot een keuze de voorkeur is voor iemand die toch tamelijk dicht betrokken is bij de eigenlijke navorsing en de leiding heeft van een tamelijk grote dienst. Daardoor moet hij toch wat ervaring met management hebben opgedaan. Natuurlijk is er een aanzienlijk verschil in grootte-orde, tussen de budgetten die ik moet beheren hier als diensthoofd en de budgetten die ik op het niveau van de Onderzoeksraad moet beheren.

DM: Werkelijk? Je zou er aan beginnen twijfelen als je de cijfers te zien krijgt van wat de VUB dit jaar aan de Onderzoeksraad wil spenderen. Je zou dat zelfs globaal kunnen zien. Het percentage van zijn Bruto Nationaal Produkt dat België aan wetenschappelijk onderzoek besteedt, is slechts de helft van het Westlandse percentage. Ook vergeleken met het globale EEG-percentage doen we het heel slecht. Prof. Van Geen noemde België op dat gebied de rode lantaarndrager. Zet die malaise zich dan door binnen de VUB zelf?

Kris Dejonckheere: Men is gegaan van 52 miljoen in de begroting van 1986 naar slechts 29 miljoen voor 1987.

DM: Dat klinkt rampzalig.

J.R.: Ja dat is zo. De nieuwe VUB bijdrage moet trouwens nog verminderd worden met de zogenaamde Maystadt-gelden (één van de verschillende soorten overheids-gelden voor wetenschappelijk onderzoek, nvd.r.), de VUB wordt verplicht een zeker percentage van die gelden bij te passen. Dat gaat ook af van de toelage van de Onderzoeksraad. Langs de andere kant moet je er rekening mee houden dat de VUB,

in tegenstelling tot andere instellingen, vorsers aansit. Langs die weg hebben wij toch een heel aantal mandaten, en de kostprijs daarvan heeft de Onderzoeksraad niet van haar klare werkingstoelage te betalen.

K.D.: Dat zijn toch zo'n 15 mandaten in de A-groep (Humane en Sociale wetenschappen), 7 in de B-groep (Exakte wetenschappen) en 17 in de C-groepen (Toegepaste wetenschappen en een stuk van de Geneeskunde).

DM: Maar waarom besloot de VUB tot zo'n fenomenale inkrimping van het budget voor wetenschappelijk onderzoek?

J.R.: Dat is natuurlijk een probleem waarmee ik zal te maken krijgen. Het geld wordt toegekend vanuit de werkingstoelagen van de instelling. Wij krijgen slechts wat overblijft nadat zowat alle andere kosten zijn afgehouden. De vaste kosten zijn met zoveel gestegen, denk aan de loonkosten, de overblijvende toelagen zijn daardoor kleiner geworden. Ik was zelf niet betrokken bij wat men de 'hearings' noemt over die aangelegenheden. Verleden jaar heeft men het verschil toch ergens moeten vinden. Men moest toch ergens op besparen om de stijgende kosten op andere posten te compenseren, en men heeft verkozen dat ten koste van het onderzoek te doen, en niet van het onderwijs. Ik heb nu reeds een aanvraag gedaan naar de rector toe om voor de begroting van 1988 de situatie van 1986 volledig te herstellen.

DM: Volstaat het die te herstellen?

J.R.: Nee, dat volstaat niet, maar ik stel me al de vraag of we dát al zullen terugkrijgen.

DM: Maar gelukkig gebeurt er op de VUB wel wat meer onderzoek dan de Onderzoeksraad met zijn karige 29 miljoen en een armvol vorsingsmandaten kan ondersteunen. Er zijn ook de zogenaamde externe inkomsten, maar die komen waarschijnlijk niet in een door de Onderzoeksraad beheerd potje terecht?

J.R.: De politiek van die fondsen voor onderzoek is zich aan het wijzigen. Vroeger volstond het een project in te dienen dat bij een positieve screening zo goed als volledig door het fonds werd gehonoreerd. Maar de budgetten van de fondsen worden ook steeds kleiner, en toch wil men graag zoveel mogelijk projecten honoreren. Daarom is men van politiek veranderd. Als een onderzoeksproject vanuit een instelling vertrekt, moet die instelling nu zelf 50% bijpassen van wat zij de kostprijs van dat project raamt. De zaken worden pijnlijk omdat onze 30 miljoen maar een klein bedrag zijn vergeleken met wat we van buitenaan krijgen. Zo krijgen bepaalde promotors geld binnen van de EEG, anderen van het Nationaal Fonds. Het zijn in de regel goed gemotiveerde projecten, er zijn vorsers bij te werk gesteld. Als we die projecten dan niet met onze eigen gelden bijpassen, verliezen die mensen hun job. Dat is steeds een pijnlijke discussie. Je wordt daarbij ondermeer geconfronteerd met het feit dat het steeds de grote groepen zijn, die al veel middelen hebben, die ook nog eens het meeste door ons bijgepast moeten worden.

DM: Door sommige extern kontracten slaagt de VUB er toch maar in om onderzoek te doen dat niet in de lijn ligt van de regering. Maar je kan het ook van de andere kant bekijken. In hoeverre slaagt de VUB erin haar autonomie, haar heel loesbare principe van Vrij Onderzoek, veilig te stellen, wanneer zij voor dat eigen onderzoek afhankelijk van financiële groepen?

J.R.: Eerst en vooral treed ik nu eerste opmerking helemaal niet bij. Ik denk dat de VUB zeker niet in de eerste plaats naar de regering moet luisteren. Ik denk dat wij veel meer bevoegd zijn om te weten wat we zouden moeten doen op het gebied van fundamentele research. Ten tweede zou ik niet willen spreken van financiële groepen. Het Nationaal Fonds is toch een instelling die haar gelijkheid bewezen heeft en zich heel zelfstandig opstelt. Afgevaardigde. De criteria die het Nationaal Fonds hanteert voor ze overgaat tot de subsidiëring van een project is de wetenschappelijke waarde van dat project, en niet aan welke universiteit het toevallig verricht wordt.

DM: Maar het Nationaal Fonds is niet de enige externe financieringsbron van onderzoeksprojecten?

J.R.: Er is ook Wetenschapsbeleid. Nu heb je bovendien de nieuwe actie van de USAP's. De Universitaire Spitsstechnologische Aantrekkingspolen. Elke universiteit krijgt 1 USAP. Het opzet is goed om de versnippering van het wetenschappelijk onderzoek tegen te gaan, men promoot er een temergerd onderzoek mee. In plaats van aan subkritische groepen in 6 verschillende universiteiten het geld te geven onderzoek te verrichten naar eenzelfde thema dat belangrijk is voor onze maatschappij, creëert men in elke universiteit één veel grotere groep rond één thema. Daarbij zou het zelfs kunnen voorkomen dat aanvragen voor onderzoek, die van andere universiteit uitgaan, als minder prioritair aanzien zullen worden. Op die manier kan men de versnippering tegengaan, zodanig dat men groepen creëert...

DM: Met een voldoende kritische massa!
J.R.:...die op internationaal nivo kunnen

fungeren. We hopen zo na verloop van tijd industriële en onderzoek te krijgen, die aangetrokken worden door wat omnia de VUB-USAP, medische beeldvorming, gerealiseerd werd. Die nieuwe technieken zouden ook op andere terreinen toepasbaar kunnen zijn. Industriële willen die misschien commercialiseren. De universiteit had de gewoonte om heel diep slechts 1 aspect van een tema uit te diepen binnen 1 team. Die teams konden niet voldoende gekoördineerd werken. We konden zo niet aan de industrie of de hele maatschappij een complete service bieden.

DM: Daar raakt u waarachtig aan het probleem van een interdisciplinaire coördinatie. De onderzoeksraad zou, binnen deze universiteit altans ook los van de USAP's een multidisciplinaire coördinatie kunnen verzweken. Toch hebben wij het gevoel dat dit niet het geval is.

J.R.: Nóg niet.

Er zijn inderdaad groepen nodig die superkrities (groot genoeg, nvd.r.) zijn en die rond bepaalde belangrijke thema's zouden moeten samenwerken. Maar het zou een slechte politiek zijn om daarbij alle andere individuele navorsing uit te schakelen. Een kleine onderzoekskern die een research voorbereidt waarvan de maatschappelijke toepassingen nog niet meteen duidelijk zijn, moet daar ook mee kunnen verder gaan. Ook daar moet de Onderzoeksraad prioriteit aan geven.

Verder hecht ik er belang aan dat men een grote groep, die opgehouden heeft belangrijk te zijn, weer opbouwt. Je kan ook moeilijk mensen dwingen om samen te werken wanneer ze dat niet zelf willen.

DM: De VUB kan bepaalde vorsers misschien onbewust laten samenwerken. Zo zou men alternatief onderzoek kunnen instellen rond 1 heel globaal thema. Stel nu dat de VUB een extern kontrakt met Lockheed zou hebben...

J.R. & K.D.: Lockhead?

DM: ... of dat er nog veel direkter voor de NATO één en ander onderzoek zou worden. Kan men in dit geval bijvoorbeeld niet overgaan tot het afhouden van een deel van deze inkomsten, om het instituut voor polemologie één en ander te laten onderzoeken? Voor heel wat meer onderzoekstema's zou het wellicht nuttig zijn om de zaken ook eens van langs de andere kant van deze kampus, de gebouwen B en C, te bekijken.

DM: Hoe weet je of een WP'er wel zijn 50% onderzoeksgelden krijgt? Blijkbaar weegt de onderwijsopdracht bij velen toch te zwaar.
J.R.: Men zou dat kunnen onderzoeken en het eventueel proberen recht te trekken. Men zit natuurlijk op de VUB met de 'verworven rechten'. Een studierichting die ooit groot was omdat ze veel studenten had, heeft toen ook veel assistenten gekregen. Wanneer er nadien minder studenten zijn, wil men de assistenten maar heel moeizaam weer afstaan, hoewel ze op ons veel minder didactische activiteiten moeten leveren. In andere fakulteiten is de toestand dan natuurlijk omgekeerd.

DM: Nog een traditioneel afsluiterij: hoe kijkt u aan tegen de achterstelling van de humane en sociale wetenschappen wat de verdeling van onderzoeksgelden betreft?
J.R.: Een feit waar ik reeds mee geconfronteerd ben geworden is dat de A-groep op de Onderzoeksraad gewoonweg veel minder vroeg. De groep stelt zich niet gestructureerd op. Daar ligt al een probleem. De 'schuld' ligt niet aan één kant. Het probleem moet zo snel mogelijk worden opgelost. Maar toen de Onderzoeksraad de drie fakulteitsgroepen om een afgevaardigde vroeg, waren die van de B en de C-fakulteiten wel aanwezig, terwijl die van de A-groep afwezig bleef. Dat is al een teken aan de wand. Bepaalde fakulteiten bevechten mekaar binnen die groep, zij treden niet naar buiten als één structuur.

K.D.: Aan de andere kant is het ook zo dat de regering vastgesteld heeft dat de fondsen in het verleden eenzijdig verdeeld werden. Men is nu van plan om een impulsprogramma te lanceren op nationaal nivo voor de A-fakulteiten. Men wil gelden vrijmaken om de humane en sociale wetenschappen mee de technische ontwikkelingen te laten doormaken.

DM: Misschien zou dit allemaal in een mooi interdisciplinair kader kunnen...

DM: Maar dan zegt de Onderzoeksraad van de VUB wellicht, dat men wel interdisciplinairiteit wil promoten, maar dat men gewoon geen projecten voorgeschoteld krijgt.

J.R.: We zitten inderdaad met een structureel probleem. Maar de rector wil van die strikte verdeling van de gelden af. Hij zou graag hebben dat we het probleem globaal bekijken...

DM: Maar het Arsenal is nog niet eens door de VUB aangekocht!

K.D.: Daarover wordt nog deze maand beslist. J.R.: Dat bedrijventrum zou ook op een andere manier ten dienste kunnen staan van de universiteit. Ik denk daarbij aan de werkcolleges die na de programmawijziging van de ingenieurs zullen worden aangeboden. De studenten zouden daarin opdrachten moeten volbrengen waarmee zij ook in het bedrijfsleven zullen worden geconfronteerd. De universiteit kan hen op dit ogenblik bijvoorbeeld geen industriële realisme bijbrengen, we kunnen hen niet aanleren hoe men vanuit een idee naar een commercialiseerbaar product gaat. Profen en assistenten hier hebben daar nooit ervaring mee kunnen opdoen. Maar de personen van het bedrijventrum zouden wel in staat zijn om een deel van die werkcolleges te begeleiden.

DM: Zou zo'n bedrijventrum ook door de Onderzoeksraad gekoördineerd worden?

J.R.: Nee, daarvoor hebben we een aparte sektor, de 'R&D'. Maar een scheidslijn tussen de bevoegdheden van die sektor en de Onderzoeksraad moet niet te strikt getrokken worden.

DM: Het is ons ter ore gekomen dat vorsers die men met behulp van 'externe kontracten' aan het werk zet op de VUB, stelselmatig hun reeds opgedane anciënniteit (door eerst enkele jaren assistentie te spelen op de VUB bijvoorbeeld) verliezen. Is dit ook een probleem waar de Onderzoeksraad zich verantwoordelijk voelt?

J.R.: Wij krijgen er wel mee te maken natuurlijk, maar de oorzaak ligt in de toepassing van een welbepaald reglement. Het is een technisch probleem. Als je betaald wordt door werkingsgelden van de staat, nl. eigen VUB subsidies, dan ben je staatsambtenaar en dan maak je ook aanspraak op een staatspensioen. Als je echter gedetacheerd wordt naar een andere functie om bijvoorbeeld aan dienstbetoon voor een bedrijf te doen, dan kan je die jaren niet in rekenschap brengen voor je staatspensioen. Ik kan alleen maar zeggen dat ik het hele probleem schandelijk vind, maar ik kan er ook niets aan doen.

DM: Het afhouden van die anciënniteit is toch eigen aan de VUB?

J.R.: Het is een toepassing van technische regels uitgeschreven door de staat. Maar misschien zouden we compensaties kunnen voorzien voor gedetacheerden.

DM: Een ander probleem waar assistenten mee zitten is het feit dat zij verondersteld worden veeleer aan onderwijs te doen dan aan onderzoek. Je moet steeds vaker dat die onderwijsopdrachten hen verhinderen om degelijke research te verrichten.

J.R.: Daarvoor kan u wellicht beter bij de voorzitter van de Onderwijscommissie terecht. De regel is nochtans dat een assistent het recht heeft om de helft van zijn tijd aan onderzoek te besteden.

DM: Hoe weet je of een WP'er wel zijn 50% onderzoeksgelden krijgt? Blijkbaar weegt de onderwijsopdracht bij velen toch te zwaar.
J.R.: Men zou dat kunnen onderzoeken en het eventueel proberen recht te trekken. Men zit natuurlijk op de VUB met de 'verworven rechten'. Een studierichting die ooit groot was omdat ze veel studenten had, heeft toen ook veel assistenten gekregen. Wanneer er nadien minder studenten zijn, wil men de assistenten maar heel moeizaam weer afstaan, hoewel ze op ons veel minder didactische activiteiten moeten leveren. In andere fakulteiten is de toestand dan natuurlijk omgekeerd.

DM: Nog een traditioneel afsluiterij: hoe kijkt u aan tegen de achterstelling van de humane en sociale wetenschappen wat de verdeling van onderzoeksgelden betreft?

J.R.: Een feit waar ik reeds mee geconfronteerd ben geworden is dat de A-groep op de Onderzoeksraad gewoonweg veel minder vroeg. De groep stelt zich niet gestructureerd op. Daar ligt al een probleem. De 'schuld' ligt niet aan één kant. Het probleem moet zo snel mogelijk worden opgelost. Maar toen de Onderzoeksraad de drie fakulteitsgroepen om een afgevaardigde vroeg, waren die van de B en de C-fakulteiten wel aanwezig, terwijl die van de A-groep afwezig bleef. Dat is al een teken aan de wand. Bepaalde fakulteiten bevechten mekaar binnen die groep, zij treden niet naar buiten als één structuur.

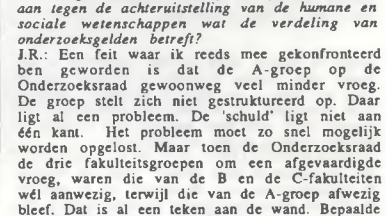
K.D.: Aan de andere kant is het ook zo dat de regering vastgesteld heeft dat de fondsen in het verleden eenzijdig verdeeld werden. Men is nu van plan om een impulsprogramma te lanceren op nationaal nivo voor de A-fakulteiten. Men wil gelden vrijmaken om de humane en sociale wetenschappen mee de technische ontwikkelingen te laten doormaken.

DM: Misschien zou dit allemaal in een mooi interdisciplinair kader kunnen...

DM: Maar dan zegt de Onderzoeksraad van de VUB wellicht, dat men wel interdisciplinairiteit wil promoten, maar dat men gewoon geen projecten voorgeschoteld krijgt.

J.R.: We zitten inderdaad met een structureel probleem. Maar de rector wil van die strikte verdeling van de gelden af. Hij zou graag hebben dat we het probleem globaal bekijken...

BH,KS,ND,AV.

ALLES IST GUT BUT LEAVE ME OUT OF IT.

Jucht studenten van de VUB. De driemaandelijke dosis heroïsche praat is weer verschenen, of met andere woorden het VUB-Magazine. Onder het alziend oog van rector-V.U. Locuffer wordt ook deze keer gebeld en geprezen, de VUB tot het wetenschappelijke paradijs op aarde gebombardeerd. Kortom, na het lezen van het VUB-magazine bent U weer dik tevreden dat je aan de VUB studeert, je zou er zowaar je gezonde dosis depressiviteit bij verliezen

Bovenal is hij een vlotte onderhandelaar die bij bezettingen en stakingen het best de contacten kan verzorgen tussen de overheid en de aktievoerders. Met de studenten is hij trouwens beste maatjes'. Als het een beetje meezit krijgen jullie volgende keer een interview met deze toch wel merkwaardige man.

Van 14 tot 18 komen wetenschappelijke versers van de VUB aan bod die, natuurlijk, allemaal wereldschokkende ontdekkingen doen.

Dat gaat nog zo een tijdje door (komen aan bod; het OSB, het AZ in Lette, de cyclotron, sport, nog meer wereldvernieuwend ontdekkingen van VUB-geleerden...)

Tot we op pag. 26 lezen dat het voor de VUB net als voor alle andere oneits toch niet zo gemakkelijk viel om de halvering van de werkingselagen van de Sociale Sektor op te vangen. Verder lezen we dat de VUB er nog gelukkig vanaf komt omdat de verdeelstuleutel van de gelden is geweizd. Hierdoor verliest de VUB 'slechts' 2,7 miljoen. Hierdoor is er ook binnen de unief een verandering gekomen, waardoor meer aandacht gegeven wordt aan basisdiensten (restaurants, huisvesting en sociale dienst) en minder aan de sektor studentenkringen. Maar niet getreurd, de vrolijke noot van het VUB-Magazine laat niet lang op zich wachten. Overigens zijn er redenen om voor de onmiddellijke toekomst optimistisch te zijn. Het steeds stijgend studentenaantal aan de VUB opent immers vooruitzichten op meer middelen in 1988, en verder ' door het behoud van het inschrijvingsgeld op 10.000 frank en het moeizaam maar rationeel en 'preiswert' op peil houden van haar sociale voorzieningen is de VUB er alvast in geslaagd de financiële en sociale drempel naar de universiteit toe verder te beperken'. Daar is geen speld tussen te krijgen en ik had het zo mooi zelf niet kunnen bedenken. Verder een artikelje over het vernieuwde restaurant. Naast de uitbereiding van de menu werd er ook materiele verbeteringen doorgevoerd; de voorlopig laatste fase van deze reeks aanpassingen wordt het waterdicht maken van het dak'. U wordt gewoon veel te veel verwend. Stel u maar voor; een waterdicht dak. De eerste die nog durft te klagen over de Sociale Sektor moest rechtstreeks tegen de muur geplaatst worden. Een waterdicht dak... Ook wordt nog melding gemaakt van het feit dat er nu ook een ontbijt-service in de VUB-resto's is. Voor 65 fr krijgt u twee koppen koffie, twee piccolo's, een hard gekookt eitje, boter, kaas of paté en jam. Zoals u in de ontbijtstreeks (zie Moeial 9) kon lezen durft het eitje wel eens tegenvalen, maar dat is het minste, als er maar 'meer verbeeldingskracht en meer inzet is'. Met uw verbeeldingskracht vindt u het eitje best te vreten.

Tenslotte worden nog enkele reeds onderscheiden profven van de VUB (in het kader van het ere-doktoraten uitwisselings-programma) nog eens geeerd, leuk voor hen, ik heb er weinig boodschap aan.

Zo, dat was het dan. We zijn weer goed voor drie maanden. Ware het niet dat het VUB-Magazine er niet was, we zouden uit puur depressiviteit reeds omgekomen zijn. Enkel willen we nog dit aan de eminente makers kwijt. Binnenkort moeten ze toch eens beginnen denken aan een nieuwe stijl. Het naïef optimisme dat de laatste jaren heel sterk in trek was is kwa stijl stilletjesaan aan het verdwijnen ten voordele van een 'fin-de-siècle' gevoel. Misschien vanaf jaargang drie?

V.U.B MAGAZINE OP GLANZEND PAPIER !!

MAAR HOELANG IS HET NOG WACHTEN OP DE GRATIS ZONNEBRIL?

Wat valt er dan zo allemaal te lezen in dit boekje. Voor we daar op antwoorden eventjes iets zeggen over de uiterlijke verschijningsvorm. Van zodra je dit ding in handen krijgt, verschijnt reeds een gelukzalige glimlach op je lippen, het top-klasse papier voelt aan alsof het je wil verleiden, alles wat mooi is en zacht aanvoelt wil je wel eens nader bekijken. Een editie van VUB-magazine kost dan ook zoveel als de volledige jaargang van de Moeial, gerechtigd door het toverwoord 'uitstraling'.

Maar de cover is prachtig en nodigt onmiddellijk uit tot lezen; alle hooggeplaatsten van de VUB op rij en in toga en de oude en nieuwe rektor om ter vriendelijkst aan het lachen, fantastisch gewoon. Uw verslaggever zit dan ook onmiddellijk verdiept in het editoriaal van onze hooggeerde rektor. Zijn schrijfsel is kort maar krachtig.

Aansluitend bij het studentenprotest, noemt Locuffer de regeringsmaatregelen 'de grootste kontradiktie van het decennium'. De universiteit moet meewerken aan de uitbouw van Vlaanderen als een technologisch hoogstaande gemeenschap, terwijl de regering de opleiding beperkt door een rem op de geldkraan te zetten. Schandaal. Maar dit zou het VUB-Magazine niet zijn als er geen neo-liberale positieve noot inzet; de VUB gaat onverminderd verder, maar dan met 'minder middelen maar met meer verbeeldingskracht en meer inzet'. Vrees niet dus, de briljante profven en andere voorraanstaanden van de VUB helpen U. Slaap gerust door, dat de demokratisering van het onderwijs in gevaar komt is slechts een paranoide gedachte van enkele studenten.

Pagina 2 en 3 zijn voorbehouden aan de grootse akademische opening. Zoals te verwachten was dit in aanwezigheid van 'talrijke voorraanstaanden uit de politieke, diplomatieke, universitaire, akademische en economische wereld'. Het absolute hoogtepunt van deze memorabele dag was natuurlijk de overdracht van het rektorale ambt. Een van de eerste woorden van onze nieuwe rektor; 'de VUB kent een steeds stijgende studentenbevolking; het wetenschappelijk onderzoek is in volle ontplooiing; belangrijke onderwijsvernieuwingen werden doorgevoerd en de opgedane kennis wordt ter beschikking van de maatschappij gesteld'. Klinkt u dat ook niet zeezoet in de oren, net een koffiekantante van Bach... zalig.

4 tot 6 gaat over de door de VUB verende ere-doktoraten. U weet het of niet, maar de uitrijking van de ere-doktoraten is een gebeurtenis van jewelste. Niet een of ander wild feest voor de dames-heren van de hoge kring, neen, dit is een 'stijlvolle akademische plichtigheid'. De rektor (toen nog Steenhaut) noemde toen onze kampus 'het symbool van de intensieve Vlaamse intellectuele aktiviteit in de Brusselse regio'. Jij en ik dus (dank u, Oscar). Op zo een avond kan nu eenmaal niets verkeerd lopen, het zijn de eucharistievieringen van de wetenschappelijke wereld. Er wordt non-stop gehuldigd, dat vinden de mensen daar prettig, iemand de hoogte inblazen om door hem tien minuten later ook in de hemel gebeld te worden. Leuke spelregels. Ook werd er verwezen naar 'het roemrijk verleden van de ULB en de VUB, waar begrippen als vrijheid en verdraagzaamheid steeds een belangrijke plaats hebben ingenomen'. Ik wist dat er iets was, maar dat, dat had ik zelfs niet durven te hopen toen ik hier toekwam.

Volgende topic; de Verhaegenherdenking 1986. Roemdag voor de stichter van de Brusselse universiteit. Traditioneel een dag om Vrijzinnig te zijn. En natuurlijk is het VUB-Magazine er op zo'n dag bij. Ook traditioneel is er dan gebeld over vrijzinnig humanisme, Poincaré en natuurlijk de VUB. Minder leuk, wegens hoofdzakelijk doodzaai geschreven en totaal oninteressant zijn pagina's 12 en 12. Dan komt er weer iets leuk. Het levensverhaal van 'Sot' de rektorale chauffeur, butler en nog veel meer. Ofwel; het VUB-Magazine heeft ook voor het proletariaat. Om het een beetje redelijk te houden wordt François hier wel 'de Susse' genoemd maar daar kunnen wij ons geen zorgen over maken. Want 'de Susse' is een polyvalente en populaire figuur.

FOREIGN STUDENTS!

Page 2 was nearly completely reserved for information about the occupation of the Vubitek (former student-shop), you might possibly know, the protesting student, ASKO, declared on the 14th of January to refer to a penitentiary center. This means that day and night there was someone you could go to, talk to and ask information. But as I am concerned, there is very little use in telling more about it, since the occupation is finished. Eye-witnesses of last issue was the interview with artist Liliane Verstraen, who opened an exhibition (Kulturforce and building 'V'. What was special about the article was that it was bilingual. (Dutch-English). At that time, Eric Coobis, the interview with ex-president of the SOR, Eric Coobis. The interview is about his lawyer's work in the SOR and the changes he had lived through.

is that some professors or staffs will be subsidized in order to reach an international level (the project is called 'Universitaire Spiraaltechnologie-Aankoop' (USA)). At this in Belgium, (I guess you all know) there are some specific things about the project. First the low national communities, 35% for Flemish universities, 45% for French-speaking. And we thought science was a non-political thing! At the VUB, the department of Prof. Otaeus will be subsidized. Another topic is the plan of rector Locuffer to finance the buildings on the VUB for famous personalities. This plan will not be rushed, but there are some vague plans. There is the proposal to call building B-C the Liebaen-building (Liebaen was founding professor in political sciences). Ailsa Q. would be called Erasmus-sala (as far as we know, this man never gave lectures at the VUB).

Since last issue (9) was not provided with a 'Foreign-Students'-article, we will now give a summary of the more or less important articles in issue 9. First of all, there was the criticism of the new measures of the Belgian government. More specifically, the minister of Finance Guy Verhofstadt has decided to give a certain amount of money (initially, 25 million Bfl per year and per university), to exact or applied sciences. The purpose

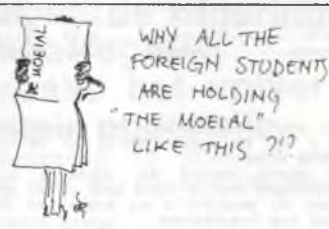
Then: the library got hold of a unique collection of foreign parliamentary documents, from the United States, Great Britain, Canada, Scandinavia, etc. Some of them came by boat, others came by plane or by train, but they arrived here. And, what has happened to them meanwhile, the attentive reader will ask? Well, here, the VUB didn't find a place for them. In the library? Oh, no, the library already has a heartattack(*) lack of space! Over and above that, there is, at the whole VUB, not one record-office or record-room, not even the smallest record-cabinet, where the new collection can be stocked. And, where do you think they decided to shelter all these documents at last? Well, I guessed! In the old soap-works, Waverseenvoeg 1043! The collection is not safe at all: the temperature, as well as the degree of humidity, will send the whole collection to the sharks! In addition, the collection is not open to public at all where it is now.

Dear Forries, here's your fortnightly installment of our unbelievably interesting "Foreign Students"-column!

LIBRARY

First of all, we have to announce that the library is moving! The Lib of the Exact Sciences moves to the Human Sciences-library. This library is being fixed up more efficiently. Meanwhile, some walls are being pulled down. Dust and lumber fly through the air in the library, oh, what a mess it is! However, the books are still more or less stainable, and that's the most important thing, isn't it?

FOREIGN STUDENTS!

Ieder universiteitje zijn kruisje.

Belgie is verzuuld, zo ontdekte onze wetenschappelijk medewerker enkele weken geleden. Een gevolg daarvan is dat er in Vlaanderen een katholieke en een vrijzinnige universiteit is. Maar merk je daar wat van als gewoon student? Als die universiteiten er in slagen om hun eigen doelstellingen waar te maken zou dat wel moeten, anders maken ze er beter allemaal rijksuniversiteiten van ("OK, maar zij eerst!"). Je hoort wel eens dat het voor studenten geen verschil maakt, een vrijzinnig atoom gedraagt zich naar het schijnt net hetzelfde als een katholiek atoom. Dat is natuurlijk te simpel, er zijn ook de filosofielessen, de geneeskundige ethieklessen om nog maar te zwijgen van de godsdienstlessen die je aan de KUL er gratis krijgt.

De Moeial deed een onderzoekje, niet naar de academische kant, maar naar seks. Aanleiding waren twee artikels in VETO, het studentenblad van de KUL, over seks. We gaan geen vergelijkingen maken, we citeren enkele markante stukken uit VETO jrg. 13, nr. 16, u doet de rest.

Het organiek reglement van de KUL verbiedt studenten van het ene geslacht om zelfs maar studiebezoeken af te leggen op de kamers van andere geslachten. Door het oprichten van studentenhuizen die enkel voor meisjes of enkel voor jongens gelden wordt hier ook de daad bij het woord gevoerd. Verwordt het u overigens dat de KUL de laatste was om meisjes in te schrijven onder de Belgische universiteiten?

Maar helaas, de Leuvense student kent het organiek reglement niet of (de snooedaards) hij/zij wil het misschien niet kennen, men is moeten overgaan tot het oprichten van een werkgroep preventie (!), een initiatief van o.a. de Universitaire Parochie. Die werkgroep houdt zich bezig met seksuele opvoeding en relatievorming en houdt daar zelfs een veertiendaagse over. De katholieke student is toch niet zo kuis als het organiek reglement eist. Dat schijnt te zijn doorgedrongen in de hogere regionen van de universiteit: "Wel kijk, bij een aantal academici is er zeker voldoende realiteitsbesef aanwezig om in te zien hoe het hier in Leuven kan toegaan, en ook dat er in die zin een stuk begeleiding noodzakelijk is." En de rest van het academisch personeel? Wat denken zij dat er zich ook afspeelt tussen studentenlakens (en als u deze laatste zin verkeerd interpreteerd, ook dat mag niet van de paus). Op die veertiendaagse was we het over hadden moet u overigens geen klare antwoorden verwachten of vragen als "mag seks vóór het huwelijk?". Als dat al mogelijk zou zijn vraagt men zich af, ik weet niet, ga het eens bij SJERP vragen.

De samenwerking met de academische overheid in deze aangelegenheden blijkt niet altijd even vlot te verlopen, zo werden de resultaten van een door de werkgroep opgezette enquête rond 'seksualiteit en student' ongeschikt voor publikatie geacht. Volgens ene dokter Degroete raken sommige studenten door de humnoria zonder iets te weten over seks. Dan hadden ze

maar naar een Atheneum moeten gaan i.p.v. het 'O.L.V. Kristus Koning der eeuwige zelfbevekkingscollege'. Het zou natuurlijk idioot zijn om te veronderstellen dat de Leuvense student inderdaad volgens de regels van zijne heiligheid de paus leeft. Net zo idioot als de veronderstelling dat iedere VUB-student wel van wangen weet en voor niets begeleiding nodig heeft (we hebben immers SJERP). Maar de reaktie van de universitaire hiërarchie toont eens te meer aan dat het niet gezond is om de op één moment geldende moraal tevel in reglementen te gieten en te rationaliseren met religieuze en andere argumenten, de moraal verandert toch en de bijgevolg achterlopende regels (c.q. wetgeving) kan dan wel eens problemen veroorzaken.

BH

open tribune

Lezersbrieven stuur je naar:
De Moeial
Gebouw Y'
Pleinlaan 2
1050 Brussel

of je komt gewoon even langs om ze persoonlijk af te geven. Om elke wildgroei te vermijden worden alleen individuele lezersbrieven opgenomen. Pamfletten en moties van verenigingen worden dus niet meer gepubliceerd. Anonime brieven worden onder algemene hilariteit door de verantwoordelijke uitgever in de prullenmand gegooid. Op elke brief moet dus naam en adres van de schrijver vermeld staan. Indien men het ons lief vraagt kan de naam bij publicatie van de brief weggelaten worden. Getypte brieven verschijnen vlugger dan een vodie met wat hanepooten op. De redactie houdt zich ook het recht voor om te lange brieven tot redelijke proporties te herleiden.

Over politiek,

Wat me erg opviel bij de stakingsbeweging voor de kerstavakantie was de sterke afkeer van "politiek" die bij de studenten aanwezig was. Politiek wordt geassocieerd met obscure machinaties, manipulaties, de grote dreiging van al wat puur en zuiver is. Iets gelijkwaardig is aan de hand met het woordje "ideologie". Dat is de laatste jaren in onze cultuur synoniem geworden met demagogie, leugen en verhuizing. Ongetwijfeld hebben tot deze opvattingen heel wat reële ontwikkelingen bijgedragen: de ontgoocheling in de parlementaire democratie, het periodisch opdruken van politieke schandalen of de verdrukende functie die de ideologie heeft in totalitaire staten. En toch... toch doen we aan politiek. We willen met onze acties kollektieve beslissingen in onze samenleving beïnvloeden, we zijn tegen maatregelen die door een regering getroffen zijn. Dat is politiek, dat kan niemand ontkennen. Wat men eigenlijk bedoelt is dat partijpolitiek niet gewenst is. Vandaar het opvallend succes van de "onafhankelijken", zowel hier als op andere uiefs en ook in Frankrijk. Waarom niet eigenlijk? Omdat men niet langer gelooft in partijen. Partijen zouden de staking gebruiken tot meerdere eer en glorie van zichzelf en hun ideologie. Die opvatting vind ik een gezond wantrouwen en daar kan ik volledig in komen. Maar betekent dat nu dat de beweging vrij is van elke "smet" van ideologie? Een ideologie is een erg dubbelzinnig iets. Ze geeft diepte en richting aan de werkelijkheid, maar verhuist die zelfde werkelijkheid ook ten dele; ze werkt als een hefboom voor het praktische handelen en denken, maar dreigt terzelfdertijd permanent een dwangbuis te worden. Een ideologie is vuur, maar wat zouden we zonder vuur zijn. Het is niet alleen zo dat een praxis zonder ideologie doelloos, stuurlaas en zinloos wordt, het is ook zo dat een ideologie bij elk politiek handelen aanwezig is (in de andere gevallen zou men geneigd kunnen zijn om het filosofie te noemen, de namen zijn haarklieverij). Dus vraag ik mij af: wat is de ideologie van deze beweging die de meest uiteenlopende politieke strekkingen schijnt te kunnen bundelen of neutraliseren? Of is het alleen maar de schijn-

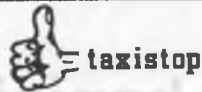
afwezigheid van een ideologie die daartoe in staat is? Wat zijn de mogelijkheden?

In de eerste plaats zouden we een ideologie kunnen bedenken van de aktie-om-de-aktie, omdat het eenmaal leuk en spannend is om een nachtje in het M-gebouw bespied te worden door de BOB. Of, wat op hetzelfde neerkomt: al wat subversief is, is goed want dit systeem is slecht. Ongetwijfeld is het belangrijk dat acties aantrekkelijk zijn. Maar als dit de enige reden is voor deze herrie, dan hoeft het eigenlijk niet. Dan heeft de beweging geen enkele serieuze basis en zal ze snel weer doodbloeden. Een al iets beter uitgebouwde ideologie is die van het eigenbelang: ik staak want ze snijden in mijn vel ("ik wil volgend jaar geen 13000"). Opnieuw een goede mobilisator, maar uiteindelijk slechts gebaseerd op grenzeloos egoïsme: het recht van ons, studenten, primeert op al de rest. De retoriek van de pamfletten en brosjures gaat nog net iets verder: demokratisering van het onderwijs. Een erg hollie slogan. Iedereen in België wil ongeveer wel demokratisering van het onderwijs en de politicus die dat niet wil, zal het niet durven zeggen. Dat schijnt men niet te willen zien: de regering wordt voorgesteld als de absolute slechterik, wij stakers hebben het recht en God aan onze kant. Sommigen zullen me al eerder de vergelijking hebben horen maken met de goeie, ouwe cowboyfilm: de slechten zijn de cowboys met de zwarte hoed, de goeien die met de witte hoed.

Ook de regering heeft een bepaalde visie, een ideologie, een richtlijn voor hun handelen, een maatschappijbeeld waar de onderwijsbesparingen in passen. Op basis daarvan ontwikkelt zij een strategie. De studentenbeweging van de laatste jaren draait zich in bochten om zo'n uitgebouwde visie te ontwikkelen in naam van korte-termijnallianties met bewegingen die zich daar misschien niet zo gelukkig in zouden voelen. Soms vraag ik me zelfs af waarom men de hieken van NSV en consorten niet ging likken om ook die alsjeblieft tegen de besparingen in te spannen. Het resultaat is een nietszeggend geheel, een amalgaam van een negatief gedefinieerde oppositie: wie tegen hen is, is met ons. In naam van zo een korte-termijnalliantie van taktische aard, offert een studentenbeweging haar toekomst op. Op die manier blijven we beperkt tot een spiegelbeeld van de tegenstander. Zodra er wat gebeurt dat ons niet aanstaat worden we boos, daarna vallen we weer in slaap. Een dergelijke beweging is op drijfzand gebouwd, dreigt ook permanent uit elkaar te vallen als blijkt dat verschillende fracties de vage retoriek volstrekt verschillend interpreteren. Er is behoefte aan een strategie, aan een visie van wat demokratisch onderwijs is, hoe dat gerealiseerd moet worden en wat voor samenlevingsmodel dat impliceert. We moeten ons ook de vraag stellen wat de functie van een universiteit is in een maatschappij als de onze. Is ze een louter instrument, waarvan de hoogste bieder zich kan bedienen, of heeft ze een kritische waakhondfunctie? Of allebei? Of geen van beiden? Vanwege korte-termijnallianties is deze discussie zelfs tot in de interne keuken van ASKO taboe, net zoals dat vroeger was in het NAK. Zelfs de MLB schijnt zich bij dat taboe aan te sluiten, alleszins extern. Voor mij staat het als een paal boven water dat dit taboe de toekomst van de beweging zwaar hypothekeert, ja zelfs onmogelijk maakt.

Ik wil benadrukken dat het hier om een louter persoonlijk standpunt gaat, van iemand die in strikte zin zelfs niets met het ASKO te maken heeft. Boze reacties zijn daarom alleen terecht aan mijn adres.

Wim 'Willem' Halffmact

Spaar tijd en kosten door samen naar de VUB te rijden. De Carpool-dienst van Taxistop plust met een computer zowaar uit met wie u kostendelend kan pendelen. Hieronder volgen een reeks dringende aanvragen van mensen die een wagen bezitten.

St. Martens-Latem---Brussel.....	08.30	-	17.30
Brakel-Parike-----Brussel.....	08.00	-	17.00
Wetteren-----Wemmel.....	09.00	-	17.00
Gent-----Brussel.....	08.00	-	16.30
Melle-----Brussel.....	08.30	-	17.00
Borgerhout-----Evere.....	08.30	-	17.00
Zandhoven-----Brussel.....	08.30	-	17.15
Lierde-----Brussel.....	09.00	-	17.00
Aalst/Moorsel-----Brussel.....	08.00	-	16.15
Malle(Oostmalle)---Brussel.....	07.45	-	16.30
Rotelaar-----Brussel.....	08.30	-	17.00
Erpe-Mere-----Brussel.....	07.00	-	17.00
Berchem-----Evere.....	08.30	-	17.00
Genk-----Evere.....	08.00	-	16.45
Zonhoven-----Brussel.....	08.00	-	17.00

Voor meer informatie over deze aanbiedingen kan u naar het nummer 091/23 23 10 van Taxistop bellen.

Het spreekt vanzelf dat indien u een medepassagier voor uw wagen zoekt of zelf met iemand wil meereiden u een briefje naar De Moeial mag brengen/sturen.

BERICHTJES

VVS.

Studenten hebben vaak problemen met de administratieve mallemolens van zowel de universiteit als gemeente, staat enzovoort. Het is niet steeds even makkelijk om daar een oplossing voor te vinden. De Vereniging van Vlaamse Studenten, de studentenvakbeweging, wil je met je problemen helpen. Elke week organiseert VVS syndikale consultatie. Als je met problemen zit, aarzel dan niet en vraag hulp.

VVS: syndikale consultatie

Elke donderdag tussen 11u30 en 13u30 in het vergaderzaaltje van de geneeskundige dienst (tegenover het Kulturkaffee)

Je kan ook informatie vragen aan de VVS-stand elke donderdag in het kafetaria.

DEBAT SOCIALE SEKTOREN EN STUDIELOON

Woensdag 19 februari organiseert de Vereniging van Vlaamse Studenten een debat rond Sociale Sectoren en alternatieven. Eric Goubin, ex-voorzitter van de Sociale Raad zal als inleidende de werking van het huidige systeem van Sociale Sectoren uiteenzetten. Daarnaast zal hij ook de alternatieven als pluralistische sociale sectoren en studietoeloen (een oude studentenes) toelichten.

DEBAT: SOCIALE SEKTOREN EN ALTERNATIEVEN

Donderdag: 19 februari om 20 uur in het vergaderzaaltje van de geneeskundige dienst (rechtover het kulturkaffee)

DAG, HOMO HOMODAG...

Op 18 februari organiseert Het Flikkerlicht een Homodag. Dat zal zo'n beetje een feestdag worden voor iedereen die homo, bi, geïnteresseerd of sympathiserend is. Hoogtepunt van de dag wordt ongetwijfeld de grote fuif die we samen met de Cercle Homosexuel d'Etudiants (CHE) organiseren in de BSG-zaal. Wie al op een CHE of Flikkerlicht-fuif was, hoeven we niet te overtuigen om 18 februari vrij te houden in hun agenda. Zij weten dat ze best ook de volgende morgen vrijhouden want onze fuiven zijn nooit vroeg afgelopen (tevel ambiance) en je weet nooit wie je die avond ontmoet... Maakte je zo'n feest nog niet mee, dan moet je zeker niet langer weifelen en dadelijk de schade komen inhalen.

In de vooravond presenteren we vanaf 8 uur een film die ook een ruimer publiek zal aanspreken in auditorium Q. 's Middags is er een stand van het Flikkerlicht in het restaurant en in de namiddag is er zoals elke woensdagnamiddag tussen 16u en 18u "Flikkerlicht ontvangt" bij Sjeep. Zoals je ziet: voor elk wat wils. We verwachten jullie massaal.

HET FLIKKERLICHT
PB 35 -1040 Etterbeek 4

ZOEKERTJES

GEVONDEN: Sleutelbos met plasticen vis!! De eigenaar wordt verzocht het te komen herkennen en af te halen bij Vrij Onderzoek. En er in het vervolg beter op te letten.

TE KOOP: Nieuwe Olie Vette (Olivetti, idiot) margriet, en wel ORATOR en ELETTO. Beiden gaan voor 800,- 't stuk de deur van Vrij Onderzoek uit. Wie biedt meer?

TE KOOP: Vier mandarijnjes, twee pompelmoezen, zes kiwi's en drie appels. Zich wenden tot De Moeial.

VAKANTE BETREKKING: De Dienst Huisvesting zoekt een gewetensbezwaarde voor de Kamerdienst (Bemiddeling tussen studenten en eigenaars van partikuliere studentenwonen). Alle inlichtingen bij de Dienst Huisvesting, Dhr. W. EMMERECHEITS, tel. 02/641.28.31.

Steun ons aller Moeial:
NEEM EEN
abonnement (15 wks. - 150fr) of een
steunabonnement (idem - 500fr)
rek.nr. 001-1386975-48
vergeet vooral naam & adres niet

IN ONZE REEKS "KRASSE
UITSPRAKEN VAN PROFESSOR
F.L.P. HANSJE"

"LET WEL, VAN ZODRA MEN GRATIS WEG-
WERP-COMPACT DISCS MET REKLAMEBOODSCHAPPEN
IN DE BRIEVENBUSSEN ZAL AANTREFFEN, DAN PAS
ZAL DE PLATENINDUSTRIE REDEN TOT PANIKEREN
HEBBERN."

De Moeial!

Redactie: Pleinlaan 2
Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel: 02/ 641 23 38

V.U. Bart Henckaerts
Steenweg 75
3610 Diepenbeek

Wirkten mee ien deze Moeial:

Birt Hinckieris, Dork-Piter
Vilckieris, In Vrinckx, Dig
Thollins, Sisklo Schiefs, Frink
Hissins, Pitir Pircivil, Kiron
Bieli, Iphriom Mindill, Plik Vin
Ivribirghi, Illsbieth Di Pritir,
Hirmin Swildins, Mirnix Stien-
hiet, Nithilo Dieck, Minook
Kimm, Kitroon Schriyens, Inn
Vin Diln en Frogg Pietris.

in samenwerking met BSG, VO
en Dienst Kultuur.

Abonnement: 150 fr.
Steunabonnement: 500 fr.
Rekeningnr.: 001-1386975-48